

T.C.
FIRAT ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**SPOR BİLİMLERİ ALANINDA GÖREV
YAPAN AKADEMİSYENLERİN
DİJİTALLEŞME DÜZEYLERİNİN
AKADEMİK PERFORMANSA ETKİSİ
DOKTORA TEZİ
Ömer Faruk TUTAR
2022**

ONAY SAYFASI

.....

Prof.Dr. Mesut AKSAKAL

Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü
Bu tez Doktora Tezi standartlarına uygun bulunmuştur.

Prof. Dr. Yüksel SAVUCU

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Başkanı

Tez tarafımızdan okunmuş, kapsam ve kalite yönünden Doktora Tezi olarak kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Eyyup NACAR

Danışman

Doktora Sınavı Jüri Üyeleri

.....
.....
.....
.....
.....

ELAZIĞ- 2022

ETİK BEYAN

Kendime ait çalışmalar ile bu tez çalışmasını gerçekleştirdiğimi, çalışmaların planlanmasından, bulgularının elde edilmesine ve yazım aşamasına kadar tüm aşamalarında etiğe aykırı davranışım olmadığını, bu tezdeki tüm bilgileri ve verileri akademik ve etik kurallar içinde elde ettiğimi, bu tez çalışması içinde yer alan ancak bu tez çalışmasının bulguları arasında yer almayan verilere, bilgi ve yorumlara kaynak gösterdiğimi beyan ederim.

Ömer Faruk TUTAR

Tarih

İmza

Prof. Dr. Eyyup NACAR

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı

ELAZIĞ

TEŞEKKÜR

Lisans ve Doktora Eğitimim süresince benden maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen, bilgi ve birikimim konusunda beni geliştiren ve sürekli gelişmeye teşvik eden saygıdeğer danışmanım Prof. Dr. Eyyup NACAR'a;

Her zaman desteğini arkamda hissettiğim, biran olsun beni yalnız bırakmayan, engin bilgileri ile benim gelişmemi sağlayan ve her konuda yanımda desteğini hissettiğim Prof. Dr. M. Fatih KARAHÜSEYİNOĞLU'na;

Tezimin hazırlanma aşamasında bana yardım ve desteklerini esirgemeyen bilgi ve birikimleri ile tezimin tamamlanmasını sağlayan Prof. Dr. Erdal CANPOLAT'a ve Doç. Dr. Atalay GACAR'a;

Yoğun çalışmalarım sırasında ve uzun süren eğitim süresince sabır göstererek her daim yanımda olan eşim Zeynep TUTAR'a, doktora eğitimim süresince şirinlikleri ile bana enerji kaynağı olan çocuklarım Toprak Yassin TUTAR ve Asya TUTAR, benim bugünlere gelmemi sağlayan bana her daim doğru yolu gösteren ve desteklerini hiçbir zaman esirgemeyen babam Yassin TUTAR ve annem Ayşe TUTAR'a;

Bu süreçte yardımlarını ve desteklerini hissettiğim tüm dostlarıma TEŞEKKÜR EDERİM.

Ömer Faruk TUTAR
Elazığ- Haziran 2022

İÇİNDEKİLER

BAŞLIK SAYFASI	i
ONAY SAYFASI	ii
ETİK BEYAN	iii
TEŞEKKÜR	iv
İÇİNDEKİLER	v
TABLO LİSTESİ	vii
ŞEKİL LİSTESİ	ix
KISALTMALAR LİSTESİ	x
1. ÖZET	1
2. ABSTRACT	3
3. GİRİŞ	5
3.1. Dijitalleşme	7
3.1.1. Dijitalleşme Kavramı	8
3.1.2. Dijital Çağın Gelişimi	8
3.1.3. Dijitalleşmenin Önemi ve Faydaları	11
3.1.4. Dijital Çağın Toplumsal Yaşama Etkisi	12
3.2. Akademik Performans	14
3.2.1. Performans Kavramı	14
3.2.2. Akademik Performans Kavramı	14
3.2.2.1. Üniversite Sıralama Sistemleri ve Akademik Performans	15
3.3. Akademisyen Performansının Değerlendirilmesi	17
3.4. Yükseköğretim Kurumlarında Akademik Performans	19
3.5. Performans Değerlendirme Ölçütleri	20
3.5.1. Eğitim	21
3.5.2. Araştırma	23
3.5.2.1. H-Endeksi	23
3.5.2.2. Web of Science	24
3.4.3. Hizmet	26
3.5. Dijitalleşmenin Akademik Performansa Etkisi	26

4. GEREÇ VE YÖNTEM	28
4.1. Araştırmanın Amacı	28
4.2. Araştırmanın Konusu ve Önemi	28
4.3. Araştırma Yöntemi, Evreni ve Örneklemi	29
4.4. Veri Toplama Araçları	29
4.5. Verilerin Elde Edilmesi	31
4.6. Verilerin Analizi	31
5. BULGULAR	33
5.1. Katılımcıların Kişisel Bilgilerine Ait Bulgular	33
5.2. Akademik Performans Algı Ölçeğinin Puanlarına İlişkin Bulgular	35
6. TARTIŞMA ve SONUÇ	54
7. KAYNAKLAR	69
8. EKLER	73
9. ÖZGEÇMİŞ	78

TABLO LİSTESİ

Tablo 1. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Yaş Gruplarına Göre Dağılımları	33
Tablo 2. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Cinsiyet Gruplarına Göre Dağılımları	33
Tablo 3. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Medeni Durum Gruplarına Göre Dağılımları	33
Tablo 4. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Unvan Gruplarına Göre Dağılımları	34
Tablo 5. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Çalışma Yılı Gruplarına Göre Dağılımları	34
Tablo 6. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Günlük Dijital Cihaz Kullanım Süresi Gruplarına Göre Dağılımları	35
Tablo 7. Akademik Performans Algı Ölçeği ve Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği Normallik Testi Sonuçları	35
Tablo 8. Akademisyenlerin Yaş Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	36
Tablo 9. Akademisyenlerin Cinsiyet Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	37
Tablo 10. Akademisyenlerin Medeni Durum Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	38
Tablo 11. Akademisyenlerin Unvan Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	39
Tablo 12. Akademisyenlerin Çalışma Yılı Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	41
Tablo 13. Akademisyenlerin Günlük Dijital Cihaz Kullanım Süresi Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	43
Tablo 14. Akademisyenlerin Akademik Performans Algı Ölçeği ile Alt Boyut Puanlarına Göre Pearson Korelasyon Analizi Sonuçları	45
Tablo 15. Akademisyenlerin Yaş Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	45

Tablo 16. Akademisyenlerin Cinsiyet Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	47
Tablo 17. Akademisyenlerin Medeni Durum Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	47
Tablo 18. Akademisyenlerin Unvan Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	48
Tablo 19. Akademisyenlerin Çalışma Yılı Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	49
Tablo 20. Akademisyenlerin Günlük Dijital Cihaz Kullanım Süresi Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması	50
Tablo 21. Akademisyenlerin Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği ile Alt Boyut Puanlarına Göre Pearson Korelasyon Analizi Sonuçları	52
Tablo 22. Akademisyenlerin Akademik Performans Algı Ölçeği ile Akademisyen Dijitalleşme Ölçeğine Göre Pearson Korelasyon Analizi Sonuçları	52
Tablo 23. Akademisyenlerin Akademik Performans Algı Ölçeği ile Akademisyen Dijitalleşme Ölçeğine Göre Linear Regresyon Analizi Sonuçları	53

ŞEKİL LİSTESİ

Şekil 1. Çeşitli Sıralama Sistemlerinde Ölçüt Ağırlıkları	16
Şekil 2. Akademik Performans Değerlendirmesi Ölçütleri Hiyerarşisi	21
Şekil 3. h-endeksi Hesaplanmasını Gösteren Grafik	24

KISALTMALAR LİSTESİ

AB	: Avrupa Birliği
ADÖ	: Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği
AHCI	: Arts and Humanities Citation Index
APA	: Akademik Performans Algı Ölçeği
ENIAC	: Elektronik Sayısal Entegreli Hesaplayıcı
F	: Anova Testi Değeri
N	: Sayı
p	: Anlamlılık Değeri
r	: Kolerasyon Değeri
SCI	: Science Citation Index
ss	: Standart Sapma
SSCI	: Social Science Citation Index
t	: t Testi Değeri
Web	: World Wide Web
WoS	: Web Of Science
YÖDEK	: Akademik Değerlendirme ve Kalite Geliştirme Komisyonu
\bar{X}	: Ortalama

1. ÖZET

Günümüzde dijitalleşme kavramı her alanda hayatımızı etkilediği apaçık ortadır. 7'den 70'e insanoğlunun hayatının her noktasında etkin bir rol oynamaktadır. Dijital eğitimler, dijital sınavlar, dijital kitaplar, dijital ortamda hazırlanan bilimsel makaleler sayesinde eğitimde ve bilimde ilerlemeler kat edilmektedir. Akademisyenlerin unvanda yükselme ve bilimsel çalışma süreçlerinde teknolojinin yardımıyla dijital ortamlarda bilgiye ulaşmanın kolaylaşması akademik performansı olumlu yönde etkilediği düşünüldüğünden Türkiye'de spor alanında eğitim veren devlet üniversitelerindeki akademisyenlerin dijitalleşme düzeylerinin akademik performanslarına etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmamızın evrenini Türkiye'de devlet üniversitelerinde spor alanında eğitim veren 2166 akademisyen, örneklemini ise 511 akademisyen oluşturmaktadır.

Katılımcılara 6 soruluk kişisel bilgi formu (Yaş, Cinsiyet, Medeni Durum, Unvan, Çalışma Yılı ve Günlük Teknolojik Cihaz Kullanım Süresi) ile akademisyen dijitalleşme ölçeği ve akademik performans algı ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 22.00 programına aktararak çalışma doğrultusunda belirlenen değişkenlerin yüzde ve frekans değerleri belirlenmiştir. Verilerin analizi için independent simples t-testinden ve tek yönlü varyans (Anova) testinden yararlanılmıştır. Akademisyen dijitalleşme ölçeği ile akademik performans algı ölçeği arasındaki ilişkiyi belirlemek için pearson korelasyon testi kullanılmıştır. Ölçekler arasındaki etkinin tespit edilmesi için ise linear regresyon testinden yararlanılmıştır. Yapılan istatistiksel analizlerde gruplar arasındaki farklılığın tespiti için anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Spor alanında eğitim veren akademisyenlerin; Akademik performans algı ölçeği ile yaş, unvan, çalışma yılı ve günlük dijital cihaz kullanım süresi değişkenleri arasında istatistiki açıdan anlamlı fark tespit edilirken, cinsiyet ve medeni durum değişkenleri açısından anlamlı farklılık tespit edilememiştir. Akademisyen dijitalleşme ölçeği ile yaş, medeni durum, çalışma yılı ve günlük dijital cihaz kullanım süresi değişkenleri arasında istatistiki açıdan anlamlı fark tespit edilirken, cinsiyet ve unvan değişkenleri açısından anlamlı farklılık saptanmamıştır. Bunun yanı sıra yapılan pearson kolerasyon analizi sonucunda çalışmaya katılan akademisyenlerin akademik performans algı ölçeği ile akademisyen dijitalleşme ölçeği arasında pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmektedir. Linear regresyon testine göre ise akademisyenlerin dijitalleşme düzeylerinin akademisyenlerin akademik performans düzeylerini olumlu yönde etkilediği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Dijitalleşme, Akademisyen, Akademik Performans, Teknoloji

2. ABSTRACT

THE EFFECT OF DIGITALIZATION LEVEL ON ACADEMIC PERFORMANCE OF ACADEMICIANS WORKING IN THE FIELD OF SPORTS SCIENCES

Nowadays, it is obvious that the concept of digitalization affects our lives in every field. It plays an active role in every aspect of human life from 7 to 70. Thanks to digital training, digital exams, digital books, and scientific articles prepared in a digital environment, advances are made in education and science. Since it is thought that the promotion of academicians in the title and the facilitation of access to information in digital environments with the help of technology in the scientific work processes positively affect academic performance, it is aimed to examine the effect of digitalization levels on academicians in state universities providing education in the field of sports in Turkey on their academic performance. The universe of our research consists of 2166 academicians who provide education in the field of sports in state universities in Turkey and 511 academicians constitute the sample.

The participants used a Personal information form of 6 questions (Age, Gender, Marital Status, Title, Study Year, and Daily Technological Device Use Time) and an academician digitalization scale, and an academic performance perception scale. The obtained data were transferred to the SPSS 22.00 program and the percentage and frequency values of the variables determined in line with the study were determined. Independent samples t-test and one-way variance (ANOVA) test were used for the analysis of the data. Pearson correlation test was used to determine the relationship between the academician digitalization scale and the

academic performance perception scale. A linear regression test was used to determine the effect between the scales. In the statistical analysis, the significance level was accepted as $p < 0.05$ to determine the difference between the groups.

Academicians who provide education in the field of sports; While a statistically significant difference was detected between the variables of age, title, the working year, and daily digital device usage time with the academic performance perception scale, no significant difference was detected in terms of gender and marital status variables. While a statistically significant difference was found between the variables of age, marital status, the working year, and daily digital device usage time with the academicians digitalization scale, no significant difference was found in terms of gender and title variables. In addition, as a result of the Pearson correlation analysis, it is seen that there is a positive and significant relationship between the academic performance perception scale of the academicians participating in the study and the academicians digitalization scale. According to the linear regression test, it was determined that the digitalization levels of the academicians positively affected their academic performance levels of the academicians.

Keywords: Sports, Digitalization, Academics, Academic Performance, Technology

3. GİRİŞ

Çok eski zamanlardan beri toplumlar, dinamik yapıları nedeniyle tarihin akışı içinde değişim ve dönüşümler geçirmiştir. Bu yüzden daha rahat bir yaşam sürmek için her zaman mücadele etmek zorunda kalmışlardır. Gelecek için ne kadar endişeli olsalar da boş oturmayarak çalışmaya devam etmişlerdir (1). İnsanlar dijitalleşmenin ne olduğunu ve etkisinin ne olacağını merak etmeye başlamışlardır. Şimdiye kadar böyle bir kavramı olmayan bir dünya düzeni, dijitalleşmenin ortaya çıkmasıyla birlikte birçok değişikliğe uğramıştır. Dijitalleşme insanları nasıl şekillendireceği, geleceğin nasıl görüneceği, kültürel ve sosyal kimliği vb. gündemdeki konuların başında olmuştur. O zamanlar insanlar gerçek dünyadaki dijital kavramlar hakkındaki bilgileri hayal edememiştir. Kişisel cep telefonları ve ev bilgisayarları gibi durumların gerçekliğini hayal etmek inanılmaz haldeydi. Sonuç olarak radyo, televizyon ve filmlerde izlenen görüntülerin iletilmesi matbaa ve matbaa teknolojisinin icadıyla ortaya çıkmış ve bu gelişmeler dijital çağın başlamasına neden olmuştur (2).

Dijital teknolojiler başlangıcından günümüze kadar evrim geçirmiştir. İletişim açısından günümüzde bir takım analog ve dijital bilgi araçları insanların günlük hayatlarının vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Dijital teknolojinin gelişimi ile toplumun değişimi arasında her zaman bir etkileşim olmuştur. Bu açıdan bakıldığında, bu ürünler teknolojinin yarattığı bir yaşam tarzı talep etmektedir. Bu teknolojiler ile bireylerin günlük yaşamları kolaylaşmıştır. Sonuç olarak, bireyler giderek teknolojiyi istedikleri gibi kullanmaya başlamış ve teknoloji alanındaki gelişmeleri yakından takip etmişlerdir (3). Teknolojinin gelişimi akademik ortamda da kendini ispatlamaya başlamıştır. Dijitalleşme ve dijital çağın gelişimi ile

akademisyenlerinde bilgiye ulaşma konusunda kolaylıklar sağlamaktadır. Önceleri akademisyenlerin ilgili alandaki çalışmaları için kütüphane ve benzeri yerlerden kitapları toplayarak bilgi ağına ulaşma çalışmalarının yerini bilgi ve iletişim teknolojileri kullanarak saniyeler içinde dünyanın her yerindeki bilgiye anında ulaşabilmektedir. Bu açıdan aylarca süren bilgiye ulaşma çabası dakikalar içinde çözüme kavuşmaktadır. Dijitalleşmenin akademisyenler açısından doğru ve verimli kullanılması akademik performanslarını da doğrudan etkileyeceği düşünülmektedir.

Üniversiteler, eğitime değer veren toplumlarda bilime kapı açan kurumlardır. Tüm eğitimciler gibi üniversitelerde görev yapan öğretim elemanları da toplumun ihtiyaçlarına göre ve toplum yararına çalışan bireylerdir. Öğretim elemanlarının buldukları ortam, ders yükü ve bilimsel araştırma beklentileri nedeniyle kendilerini baskı altında hissetmeleri normaldir (4). Üniversitelerin büyümeleri ve hedeflerine ulaşabilmeleri için büyüyen ve hedeflenen bir fakülteye sahip olmaları gerekmektedir. Bu hedefler için gerekli koşullar yüksek akademik kalite ve başarıdır. Öğretim elemanının beklenen akademik performans standartları, ülkelerin sosyo-ekonomik durumuna göre değişiklik gösterebilir. Ülkemizde performans kriterlerini ve beklentilerini belirleyen veya performans sonuçlarını değerlendiren devlet kurumları ve meslek kuruluşları bulunmaktadır. Yükseköğretim kurulu, üniversitelerarası kurul ve Türkiye bilimsel ve teknolojik araştırma kurumu gibi kuruluşlar performans değerlendirme sürecine katkı sağlayan kamu kuruluşları iken, üniversite araştırmaları laboratuvarı ve university ranking by academic performance gibi kuruluşlar bu alanda faaliyet gösteren bağımsız kuruluşlar olarak düşünülebilir.

3.1. Dijitalleşme

Dünya’da 1980’lerin başında çıkan küreselleşme kelimesi ile toplumlar arasında üretim, tüketim ve yaşam biçimi alışkanlıklarında farklılaşmalar ortaya çıkmıştır. Fransız Devrimi ile dünya da birçok değişim temelleri de atılmıştır. ENIAC (Elektronik Sayısal Entegreli Hesaplayıcı) dünya tarihinde insanlar üzerinde dijital devrimi başlatan ilk cihaz olmuştur. 7 Ocak 1946 yılında kullanıma başlanan bu bilgisayar ile sadece sayısal hesaplama işlemlerini yapabilmekteydi. Ancak dünya da bir devrim niteliği taşıyan ENIAC (Elektronik Sayısal Entegreli Hesaplayıcı) gelecekte yapılacak olan dijitalleşmenin temellerini oluşturacaktır (5).

2000’li yılların gelmesiyle birlikte hemen hemen her gün teknoloji bir adım daha ilerleme kat etti. Sürekli gelişen teknoloji ile birlikte yeni buluşlar da ortaya çıkmaya başladı. Keşifler ve icatlar farklı zamanlarda tüm toplumları sosyal, politik, ekonomik ve kültürel olarak etkilemiş; günümüzde yeni ürünlerin imalatının merkezinde ekonomik faaliyetlerin yer aldığı bir dönem yaşanmaktadır (6). Dünya, küreselleşme sürecinin doruk noktasına ulaştığı, gelişen yeniliklerle rahatlayan hayatınla beraber toplumsal kontrol yapısının kırılma noktasına tetiklediği sosyal ve ekonomik krizlerin de etkisiyle yeni binyıla girmiştir. 2010 yılından itibaren bilgi ve enformasyonun yapısında dijital teknolojilerin gelişmesiyle başlayan ileriye yönelik değişim, ekonomik ve sosyal hayata yansısıyla dünyada bir dönüşüm ve köklü bir değişim sürecini başlatmıştır (7).

Dijitalleşmenin ortaya çıkışı, bireylerin ve bireylerin insana ve topluma karşı duygularını ortaya çıkarmayı ve fark yaratmayı, diğer bireyleri eğitmeyi ve etkisini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu nedenle artık dijital teknolojinin ilerlemesiyle birlikte her kullanıcı her gün bir dijital kimliğe sahip olmaktadır (8).

3.1.1. Dijitalleşme Kavramı

Basitçe söylemek gerekirse, dijitalleşme ifadesi sayısallaştırma anlamına gelir. Önceden analog verilerin dijital ortamda kodlama sistemlerine karşılık gelmesi durumudur. Yani ses, görüntü ve metnin sanal bir ortamda sayısallaştırılması işlemidir. Sayısallaştırmanın oluşturduğu dijital ortamda bilgiyi saklama ve uzun süre saklama özelliği vardır. Dolayısı ile bu dijital ortam insanlara bilgiye ulaşma kolaylığı sağlamaktadır. Sonuç olarak, birçok kişinin dijital verileri kayıpsız ve basitçe yeniden kullanmasını sağlamaktadır (9). Ayrıca bu kavram, yeni medya çağında bilgi ve iletişim teknolojilerinin önemli teknolojik bileşenlerinden birini temsil etmektedir. Örneğin, çeşitli iletişim araçlarında bilginin serbest akışını sağlamıştır. Dijitalleşme ile elektronik araçların boyutları küçülmüştür (10).

3.1.2. Dijital Çağın Gelişimi

Dijitalleşme, internet ve iletişim teknolojilerinin gelişmesiyle var olan elektronik bir sistemdir. Televizyonda dijital bir cihaz olarak kabul edilse de, dijitalin anlamı aslında internet ile birlikte bugünkü halini almıştır. Sosyal etkileşimi kolaylaştıran internet ile birlikte diğer iletişim teknolojileri de rafa kaldırılmış ve onlara yeni uygulama alanları açılmıştır (11).

Vint Cerf ve Bob Kahn 1960'lı yıllarda internetin ilk mucitlerinden olarak kabul edilmektedirler. Aslında bu ikili bir Amerikan askeriydiler. Tek amaçları soğuk savaş döneminde olası bir nükleer saldırı öncesi iletişimi hızlandırmak ve savunmaya geçebilmektir. İnternet daha sonraları teknolojinin ve bilginin gelişmesiyle bugün ki halini alacaktır (12). Dijitalin varlığı ve gelişimi internetle birlikte var olmuş olabilir, ancak sadece internetle ilgili değildir. İnternet ile dijital

birbirine bağılı olmasına rağmen, aynı zamanda interneti kullanan elektronik cihazları da ifade etmektedir. Elektronik cihazların geliştirilmesi de dijitalleşme için bir zenginliktir. Günümüzde kullanılan akıllı telefonlar da dijital araçlar olarak sayılmaktadır. Dijitalleşme aslında teknolojik araçlarla başka boyutlara taşınmıştır (13).

İnternetin ortaya çıkışından beri belirli düzenlemeler ve geliştirmeler ile günümüzü almıştır. Toplumsal olarak kullanılmaya başlanan internet düzenleme ve gelişmesi sırası ile;

- Web 1.0
- Web 2.0
- Web 3.0

Web 1.0 tabanlı web siteleri, tamamen içerik açısından zengin olmamakla birlikte, hazırlanan bilgileri yalnızca ziyaretçinin görüntülemesine izin vermiştir. Bu yeniliğe göre web sitesi kullanıcıları içeriğe katılamayacak ve içeriğe müdahale edemeyecekti. Web 1.0, işletmelerin bilgilerini paylaşmaları için bir bilgi merkezi olarak tasarlanmıştır. Bu yenilikte kullanıcı etkileşimi kısıtlı ve kullanıcıların yalnızca bilgi aramasına ve okumasına izin verilmiştir. Web 1.0 kullanan kullanıcılar tıpkı bir gazete okur gibi yazı ve görseller görmekteydi (14).

İnternette başlangıç evresi olarak adlandırılan Web 1.0 teknolojisinin ardından Web 2.0'a gelmektedir. 2004 yılında duyulmaya başlanan Web 2.0, internetin geleceğinin ilk işaretlerini bu yıllarda göstermiştir. İnternet de ikinci dalga olarak adlandırılan Web 2.0 sürümü, kelimenin tam anlamıyla etrafında dönen kullanıcılar yerine internet için içerik üretebilen kullanıcılar yaratmıştır. Web 2.0'ın ikinci dalgası, bir sosyal ve paydaş sistem ile çalışmıştır. Web 2.0, masaüstü

uygulamalarının işlevlerini yerine getirebilen web tabanlı araçları giderek daha fazla içermektedir. Söz konusu teknolojik yenilikler ile beraber, sadece bir internet tarayıcısı kullanılarak ve ilgili web sitelerine bağlanılarak bilgisayara yazılım yüklenmesini gerektirmeden bu işlemlerin yerine gelmesi gelişmiştir (15). Web 2.0 kullanıcıları gördükleri mesajlara yorum yazabilir ve bunları başkalarıyla paylaşabilmektedir. Bu kullanıcılar, verileri kendi düşünceleriyle birleştirebilir, işleyebilir ve çeşitli platformlarda dağıtabilmektedir. Web 2.0 teknolojisi sadece kullanıcılar arasındaki etkileşimi ve işbirliğini artırmakla kalmıyor, aynı zamanda internet erişimini ve kullanımını sadeleştirerek uygulama alanını da her geçen gün büyütmektedir (16).

İnternetin üçüncü dalgası olan Web 3.0, Semantik web olarak da bilinir. Web 3.0, tamamen kullanıcılarına odaklanan ve kişiselleştirilmiş bilgilerden insanın demografik ve psikolojik özelliklerine dikkat çeken bir sistemdir. Semantik web olarak da bilinen Web 3.0, kişisel alışkanlıklara ve tercihlere odaklanan ve kullanıcının ilgi alanlarını öne çıkaran, kullanıcılardan kişiselleştirilmiş veriler toplayan deneyimi sunmaktadır. Web 3.0 veya semantik web, dijitalleşme ile oluşturulan yapay zekaya sahip genel bir sistemdir. Kullanıcı müdahalesi olmadan verileri toplayıp yorumlayan ve bundan sonuçlar çıkaran Web 3.0, günümüzde sosyal medya reklamcılığında yaygın olarak kullanılmaktadır. Web 3.0 yakın zamanda evi için mobilya arayan bir kadın, internet ortamında dolaşırken baktığı mobilyaya veya ev eşyaları aksesuarları için diğer web sitelerinde bakmış olduğu ürüne alternatif reklamların çıkması kişiselleştirilmiş bir alan sunduğunun göstergesidir. Facebook'un, yüklenen fotoğraftaki yüzleri tanıması da bu özelleştirmeye bir örnek olarak gösterilebilir (17).

Web 3.0, internetin kullanımını uluslararası bir iletişim işlevi haline getirmiştir. İnternet üzerinden erişilen verilerle dünya çapında başka bir noktadan görüntülenebilmekte ve paylaşıla bilinmektedir. Web 3.0, dünyadaki bilgileri tek bir platformda toplamayı amaçlayan ve bilgisayarların web üzerinden ilgili süreçleri otomatik olarak yönetmesini sağlayan bir uygulama olarak karşımıza çıkmaktadır. Günümüz toplumunda internetin son hali almış halidir (18).

3.1.3. Dijitalleşmenin Önemi ve Faydaları

Dijitalleşme ile birlikte insanoğlunun yaşamında yer alan dijital terimi, sayısal verilerin ekranda gösterilmesi olarak tanımlanmaktadır. Teknolojinin zaman içinde artmasıyla birlikte verilerin dijitalleşmesinin ötesindeki süreçler de dijitalleşmeye başlamıştır. Bu gelişmelere eşlik eden dijital devrim, bilgisayarları dijital teknoloji altyapısının bir parçası ve her yerde kullanılabilir hale getirerek dünyayı önemli ölçüde yeni bir yola sürüklemiştir (19).

İnsanların ve toplumun hayatını hızlandıran ve kolaylaştıran teknolojilerin en önemli avantajlarından biri dijitalleşmedir. Teknolojinin gelişimine, özellikle bilgi ve iletişim teknolojilerinin doğuşuna, gelişmesine ve yaygınlaşmasına ayak uydurmak, dijitalleşmenin temelini oluşturmuştur. Yaşam döngüsünün daha da gelişmesi, teknolojik gelişme, dijitalleşme ve iletişimin çeşitlenmesi insanın hayatında da bazı değişiklikler getirmiştir. Günümüzde teknolojinin olmadığı ve kullanılmadığı neredeyse hiçbir alan kalmamıştır. Dijitalleşme ile birlikte geçmişe dayanan geleneklerin yerini günümüz teknoloji ürün ve hizmetler almaktadır (20).

Teknolojik yapının değiştirilmesi ve geliştirilmesine ek olarak, bireylerin algı ve etkileşimi biçimleri değişmiştir. Bu sebeple dijitalleşme, değişik malzeme türleri

üzerinde ve pek çok sistemde ifade edilebilecek bilgiler oluşturmaktadır. Bu sebepten ötürü dijitalleşmenin bir takım faydaları bulunmaktadır. Bunlar:

- Dijital kazanımlar ile harika kopyalar alınabilir.
- Verilerin dijital ortamda saklanmasıyla maliyetler düşürülebilir.
- Dijitalleştirilmiş verileri arama, analiz etme, düzeltme ve geliştirme gibi diğer işlemler kolaylıkla gerçekleştirilebilir (21).

3.1.4. Dijital Çağın Toplumsal Yaşama Etkisi

Küresel iletişim ağlarının kısa sürede genişlemesi ve insanların yaşamlarına girmesiyle birlikte kültürlerarası etkileşim ve bilgi alışverişi önemli ölçüde artmıştır. Coğrafi kısıtlamalar, zaman ve bulunulan mekân ayrımı ortadan kalkmıştır. Teknoloji temelli bir toplumsal yapıyı küresel bir toplum olarak tanımlayan bilgi çağı insanları ortaya çıkmaktadır. Zaman ve mekân farkı olmaksızın gerçekleşen iletişim faaliyeti kapsamında, birbirleriyle iletişim halinde olan toplum üyeleri küresel bir kültürün parçası haline gelmekte ve küresel bir toplum yaratılmaktadır (22).

Bilgi çağında dijitalleşmenin etkisi ile beraber her an yeni bir teknolojik gelişim ortaya çıkmakta ve teknoloji üreticileri yeni teknolojik ürünlerin sosyal hayatta kabul görmesinden endişe duymaktadır. Toplumun teknolojik bir yeniliği benimseyip benimsememesi, bu teknolojinin üretiminin devamını da belirlemektedir. Bu nedenle teknoloji tüketicilerinin tutumları da teknolojinin gelişmesi konusunda bizlere bazı bilgiler vermektedir. Yeni medya kategorisindeki kitle iletişim araçları da tüketici davranışına bağlı olarak var olmaya devam eder veya yerini yeni teknolojiler alabilmektedir. Bunu belirleyen kesim ise "eleştirel kitle" olarak tanımlanır. Teknolojik çağın dikkat edilmesi gereken kavramlarından biri olan kritik kütle, genel olarak yeni piyasaya sürülen mal ve hizmetleri ifade etmektedir. İletişim

hizmetlerinin üretiminin sürekliliğini sağlayan büyüklükteki tüketiciye kritik kütle denir. İletişim hizmetlerinde kritik kitle, yeni piyasaya sürülen bir teknolojiyi merak eden nispeten yüksek gelirli bir kesimden oluşmaktadır (23).

Penpece'ye göre; Bilgi ve iletişim teknolojilerinin rahatlığı, dijital bağlamdaki sürecin hem bireysel hem de kurumsal düzeyde gelişmeye devam etmesi anlamına gelmektedir. Ağ iletişiminin sağlanması, insanların birbirleriyle iletişim kurmaları ve sosyalleşmeleri için sanal bir ortam oluşturmaktadır. Dijital teknolojiler katılımı ve etkileşimi teşvik ederken, Web 2.0 gibi uygulamalar bireyin kendini ifade etmesine katkıda bulunan araçlar haline gelmiştir (24).

Dijital çağla birlikte tüm insan alışkanlıkları değişirken bu değişim birçok alanda da kendini göstermektedir. Günlük yaşamlarında gününün büyük bir bölümünü izledikleri fazlalıkla ekranlara bakarak geçiren insanlar; Alışveriş yapabilir, fatura ödeyebilir ve ders çalışabilirler. İnsanların dışarı gidip işlerini yapacakları bir yer kalmamıştır. Bankacılık sektöründe EFT işlemleri elden yapılsa da alınan para online kullanımı teşvik etmek için elden alınmamaya başlamıştır. Bu da kişilerin akıllı telefonlarından internet üzerinden bankalarının mobil uygulamalarına ulaşabilmeleri ve tüm işlemlerini hızlı ve kolay bir şekilde gerçekleştirebilmeleri anlamına gelmektedir. Yaşanan gelişmeler siyaset üzerinde de kullanılmaya başlamıştır. 31 Mart 2019'da yapılacak İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimleri öncesinde belediye başkan adayı Binali Yıldırım, öğrencilere 10 GB internet sağlanacağını vaat etmiştir. Aynı dönem yapılan belediye başkanlığı seçimleri öncesinde de Ekrem İmamoğlu, bir platformda düzenlenen soru cevap etkinliğine katılarak sorulan soruları yanıtlamıştır (25).

3.2. Akademik Performans

3.2.1. Performans Kavramı

Fransızca "performans" kelimesi Türkçede performans olarak kullanılır, ancak Türkçe'de anlam olarak "başarı" gibi bir karşılığı vardır. Yönetim biliminde "performans" terimi, bir faaliyeti belirlenen amaç ve standartlara uygun olarak gerçekleştirmek ve bu faaliyette başarı göstermek anlamına gelmektedir (26).

İnsanlık, yaşamın her aşamasında bir yarış ve imtihanla karşı karşıyadır. Bu yarışmada ilerleme, bireyin kişisel, zihinsel ve fiziksel özelliklerinin ve yeteneklerinin gelişimi ile yakından ilgilidir. Kurumsal dünyada insanlar kendilerine verilen iş rollerine göre hareket ederler ancak önceden belirlenmiş iş tanımlarına rağmen, iş aynı olsa bile kişiler arasındaki kişisel farklılıklar nedeniyle çok farklı sonuçlar ortaya çıkabilir. Bu nedenle kuruluşlar, belirli hedeflere ulaşmak için bireyler arasındaki farkı ölçebilecek standartlara odaklanmışlardır. Birçok işyeri, çalışanlarının potansiyelini ölçmek ve belirlemek için farklı değerlendirme teknikleri kullanır. Performans değerlendirmesi; "Başarı derecesi", "çalışan değerlendirme", "Liyakat Değerlemesi", "Çalışan Boylandırması", "Sicil Verme" "Tezkiye Sistemi", "Verimliliğin Değerlendirilmesi" ve "Çalışmanın Değerlendirilmesi" olarak da adlandırılmaktadır. Genel olarak performans değerlendirme, belirlenen hedeflere ulaşmak için kullanılan süreç ve araçların etkinliğini ve verimliliğini belirleme sürecidir (27).

3.2.2. Akademik Performans Kavramı

Akademisyenlerin performansları, farklı kriterler bir arada değerlendirildiğinde bir akademisyenin değeri olarak tanımlanabilir. Performans,

ilgili her alan için ayrı bir gösterge ile ölçülebilir. Akademik performansın ölçülmesi de birçok farklı çalışmaya konu olmaktadır. Yükseköğretim için uluslararası bir pazarın yaratılması, yükseköğretim kurumları için rekabeti daha da önemli hale getirmiştir. Bir üniversiteyi çekici kılan faktörler akademik itibarı, hocalarının itibarı ve bu alandaki başarısıdır (28).

3.2.2.1. Üniversite Sıralama Sistemleri ve Akademik Performans

Günümüzde üniversiteleri sıralayan ve her biri üniversiteleri farklı kriterlere göre sıralayan birçok sistem olmasına rağmen, hemen hepsinde bilimsel araştırma ve araştırma kalitesi temel kriterlerden biri olarak kabul edilmektedir. 1990'lı yıllarda Toplam Kalite Yönetimi anlayışı ile birçok kamu kurumu ve özel şirketin dikkatini çekmeye başlamıştır. Ayrıca, Bologna Süreci ve ortak alan yaratmaya yönelik diğer çabalar, yükseköğretimde akreditasyonu zorunlu hale getirmiştir. Bu iki neden, akademisyenleri ve akademik yöneticileri ölçmeye, sıralamaya ve üniversiteyi çekici hale getirmeye zorlamaya başlamıştır. Şekil 1'de farklı önceliklere göre oluşturulmuş bazı sınıflandırma sistemlerine örnekler vermektedir (29).

Sıralama Kurumu	Faktör	Kriter	Tanım	Ağırlık %
The Times Higher Education	Bilimsel Araştırma	Hakem değerlendirme	Hakem değerlendirmelerinden gelen toplam puan	40
QS World University Rankings	Öğretim üyelerinin atf alan eserleri		Üniversitede yapılan nitelikli yayımların öğretim üyesi sayısına oranı	20
	Mezunların İş Bulma Oranları	İşverenlerin görüşleri	İşverenlere uygulanan anket sonuçları	10
	Uluslararası Tanınmışlık	Uluslararası öğretim üyesi	Üniversitede çalışan uluslararası öğretim üyelerinin sayısı	5
		Uluslararası öğrenci	Üniversitede öğrenim gören uluslararası öğrencilerin sayısı	5
		Öğrenciler ve öğretim üyesi	Üniversitede çalışan öğrenci başına düşen öğretim üyesi sayısı	20
ARWU-Shanghai Jiatong Üniversitesi	Öğretim Üyelerinin Kalitesi	Alanında madalya/ödül kazanan öğretim üyesi sayısı	İşverenlere uygulanan anket sonuçları	10
	Araştırma Ürünleri	21 alan içerisinde önemli derecede atf almış araştırmacılar	Nature and Science dergisinde yayınlanmış makaleler	20
			Science Citation Index Expanded, Social Science Citation Index' te yayınlanmış	20
	Üniversitenin Büyüklüğü	Üniversitenin büyüklüğüne göre göstermiş olduğu akademik performans	Üniversitede çalışan öğrenci başına düşen öğretim üyesi sayısı	10
HEEACT	Araştırma Çalışmaları	Son 11 yılda yayınlanmış makalelerin toplam sayısı		10
		Son bir yıl içerisinde yayınlanmış makalelerin toplamı		10
	Araştırma Etkisi	Son 11 yılda alınmış atf toplamı		10
		Son iki yılda alınmış toplam atf sayısı		10
		Son 11 yıldaki ortalama atf sayısı		10
	Araştırma Kalitesi	Son iki yıl içindeki H-index (Üst seviye indexi)		20
		Üste seviyede atf alan makalelerin sayısı		10
		İlgili yıl içinde highimpact kategorisinde bulunan dergilerde yayınlanan makale sayısı		10
		Üniversitenin üstün nitelikli dergilerde makale yayınladığı akademik alanların toplamı		10

Şekil 1. Çeşitli Sıralama Sistemlerinde Ölçüt Ağırlıkları

Şekil 1'deki bilgilere bakıldığında birçok sıralama kuruluşu akademik başarı ve tanınmaya farklı ağırlıklarda da olsa büyük önem verdiği görülmektedir. Ancak tablodan da anlaşılacağı gibi, Nobel Ödülü sahiplerine uzanan kalite yelpazesi nedeniyle bilimsel başarıları tanımlamak ve evrensel kriterlerle birleştirmek oldukça

zordur. Bilim dünyasının her alanında aynı hızda veya etkide yayın yapmak, çoğu zaman alanın dinamiklerinin basit ve anlaşılır bir formülle eşdeğer bir şekilde değerlendirilmesine imkân vermemektedir. Bölgesel farklılıklar, mekânsal farklılıklar, üniversitelerin işlevsel yönelimi (araştırma üniversiteleri, eğitim üniversiteleri), araştırma fonlarının kolay veya zor elde edilmesi (mali sınırlılıklar), üniversitenin teknik ve fiziksel imkânları veya imkânsızlıkları, yayın ve araştırma gibi koşullar bilim insanının araştırma ve kalitesini etkilemesi oldukça mümkündür. Dolayısıyla bu araştırmada akademik performansın kriterleri olarak sadece yayın sayısı, atıf sayısı, uluslararası dizinlerde yayınlanan makaleler yerine bölgesel faktörler de dikkate alınmıştır. Üniversitelerin rekabet ortamında reklam yapmaları ve itibarlarını artırmaları oldukça önem arz etmektedir. Üniversite sıralamalarına girebilmek bütün yükseköğretim kurumları için istenilen bir durumdur (30).

3.3. Akademisyen Performansının Değerlendirilmesi

Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa Birliği ülkelerindeki yükseköğretim birimlerinde "Eğitim Kalitesini Geliştirme Merkezleri" kurulduğu bilinmektedir. "Bologna, Prag, Berlin, Bergen" beyannamelerine bakınca; Avrupa Yükseköğretim Alanının oluşturulması sürecinde üniversitelerin ve akademisyenlerin kalitesinin artırılması konularına yer verildiği anlaşılmaktadır. Ülkemizde 2547 Sayılı Eğitim Kanununun yedi ve altmış beşinci maddelerine göre hazırlanan yönetmeliklere göre oluşturulan Yükseköğretim Kurumları Akademik Değerlendirme ve Kalite Geliştirme Komisyonu (YÖDEK) kurulmuştur. 2005 yılından bu yana akademik kurumlarla çalışmaktadır. Akademik personelin performansı konusu 2006 yılında da "Türkiye'nin Yükseköğretim Stratejisi Raporun da" bulunmaktadır (31).

Akademisyenlerin performansının değerlendirilmesi ihtiyacı, toplumun üniversitelerin işleyişini ve performansını sorgulamasından doğmuştur. Toplumsal değişimler, yükseköğretim kurumlarının özelleştirilmesi, kurumlar arası rekabet ortamı ve yükseköğretimin kaliteli çalışmaları gibi gelişmeler de yükseköğretimin en önemli belirleyicilerinden biri olan akademisyenlerin performansının değerlendirilmesi ihtiyacını destekleyen gelişmeler olarak görülmektedir. Akademik personelin araştırma, eğitim ve hizmet üzerine çalışmalarının değerlendirilmesi, geliştirilmesi ve tanınması sadece sistematik performans yönetimi ile sağlanabilir (32).

1990'ların sonlarına doğru, "Bologna Deklarasyonu"ndan sonra AB, çeşitli çalışmalarla Avrupa için yükseköğretimi teşvik etmeye devam etmiş; "Sorbonne Deklarasyonu, Socrates Programı, Erasmus Programı, Bologna Magna Charta Univesitatum" bu duruma örnek olarak gösterilebilir. Bologna deklarasyonu ile "Avrupa Yükseköğretim Alanı" oluşturulmuştur. Avrupa da birlik içerisinde uyumlu, puansal ve karşılıklı olarak puan sistemini tanıyan üst seviyede çalışma ortamı sağlanmaya çalışılmaktadır. Evrensel bir kalite düzeyine ulaşmak için akademisyenler, araştırma ve öğretim sorumluluklarını yerine getirirken her bir görev için amaçlarına ve konularına uygun performans kriterlerine ihtiyaç duyarlar. Başarılı akademik kadronun başarılı bilim insanı anlamına geldiği varsayımı, çalışmalarda araştırmaya ve yayına verilen önemin etkisiyle oluşmuştur. 1980'den itibaren öğrenciler, aileler ve toplum didaktik verimliliğin kanıtlarını talep etmeye başladı; Yükseköğretim kurumlarında eğitim/öğretim süreçlerinin öğrenci kanalları üzerinden puanlanması popüler hale gelmiştir (33).

Yükseköğretim kurumları bilgi tabanlı kuruluşlar olduğundan, bu tür kurumlarda performans yönetiminin özel bir dikkatle ele alınması gerekmektedir. Uygun yöntem ve araçlarla ölçmek ve değerlendirmek, öğretim elemanlarına geri bildirim vermek, performanslarını güçlendirmek oldukça önemlidir çünkü ölçemediğimiz şeyi yönetemeyiz ve iyileştiremeyiz. Akademik personelin performansının değerlendirilmesi, ölçümde kullanılacak kriterlerin belirlenmesi, uygun ölçüm yöntemlerinin uygulanması ve sonuçların ilgili kişiye aktarılması süreçlerinde işbirliği yapmak; Personele özel kişisel gelişim ve iş geliştirme planlarının uygulanmasını içeren bir süreç olarak ifade edilmektedir (33).

3.4. Yükseköğretim Kurumlarında Akademik Performans

Yaşanan gelişmeler hem üniversiteleri hem de işletmeleri fark yaratmaya itmiştir. Yükseköğretime yönelik artan talep, azalan devlet desteği, teknolojik gelişmeler ve öğrenci demografisi yeni taleplere yol açmıştır. "Şirket, üniversitelerden yeni araştırmalar yapmalarını, sanayi ile işbirliği içinde yeni projeler geliştirmelerini, uluslararası işbirlikleri yürütmelerini, toplumsal kalkınmaya daha fazla katkıda bulunmalarını, ihtiyaçları karşılayabilecek mezunlar yetiştirmelerini, küresel kariyerler geliştirmelerini ve böylece açılımlar yaratmalarını ve dış kaynak sağlayabilmelerini beklemektedir. Bunların ışığında üniversitelerin rastgele yönetilemeyeceği anlaşılmaktadır (34).

Mükemmel üniversiteler ancak mükemmel akademisyenler ile ayakta kalabilir. Son yıllarda pek çok akademik kurumda izlenebilen akademik performans ölçümü veya "akademisyen değerlendirmesi" örneklerine üniversitelerde çokça rastlanmaktadır. Ama bu üniversite başvurularına bakacak olursak; Değerlendirmelerin nasıl yapıldığına dair standartlaştırılmış veya açıkça belirlenmiş

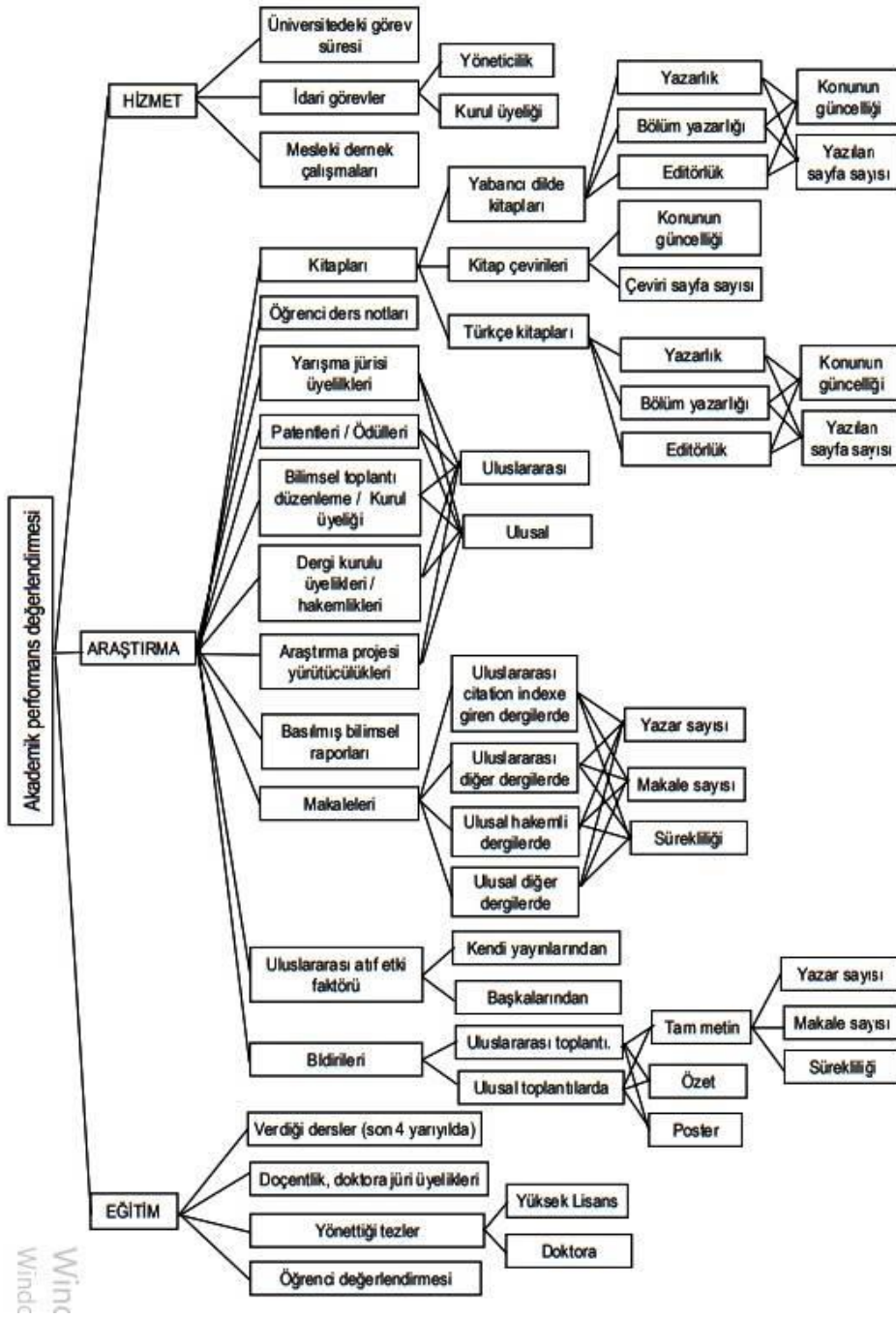
kriter yoktur. Genellikle "bilimsel yükselme ve atama kriterleri" olarak ifade edilen kriterler vardır. Ancak bu çalışmaların içeriğinde ve uygulamasında farklılıklar bulunmaktadır (28).

3.5. Performans Değerlendirme Ölçütleri

Yükseköğretim kurumlarının ilk görevi “eğitim vermek” için gerekli insan kaynağını oluşturmak; İkincisi ise toplum yararına bilimsel çalışmalar/araştırmalarla donatılmış, gerekli bilgi ve becerilerle donatılmış insan kaynağının ülkeye kazandırılması olarak bilinmektedir. Yükseköğretim kurumlarının ikinci görevi ise bilimsel çalışmalar, yayınlar ve patentler ile insanları bilgilendirme hizmetini yerine getirmektedir. Yükseköğretim kurumu üniversitelerin görevlerini yerine getirip getirmediğini mezun olan öğrencilerin ekonomiye katkılarıyla değerlendiriyor. Bilimsel faaliyetlerin değerlendirilmesinde, yapılan yayınlar ve bunların tanınmış dergilerde yayınlanması, alınan patentler esas alınmaktadır (35).

Bilim adamları, yapmış oldukları bilimsel çalışmalarını tanıtmak için araştırmalarını bazı platformlar da yayınlar. Yapılan bilimsel yayınların etkinliği bir takım sistemlerle ölçülmektedir. Anahtar performans değerleri şunlardır: “yayın sayısı, atıf sayısı, görelî atıf etkisi, uzman görüşü” ödül sayısı, h-endeks gibi faktörlerdir” (36,37).

Türkiye'de ve diğêr ülkelerde akademik performansı değerlendirmek için birden fazla kriter kullanılmaktadır; Eğitim, Araştırma ve Hizmet ana kriterleri altında yer alan çoklu değerlendirme sistemlerinde uygulanan kriterleri aşağıdaki şekil 1'de gösterildiğı gibi hiyerarşik bir şekilde görmek mümkündür (28).

Şekil 2. Akademik Performans Değerlendirmesi Ölçütleri Hiyerarşisi

3.5.1. Eğitim

Eğitim, herhangi bir insan faaliyetinin ilk adımı olarak kabul edilir; beşeri sermayenin gelişmesinde önemli bir rol oynar; Bireyin refahı ve daha iyi bir yaşam sürmesi için bilgi ve beceri edinme fırsatı sunar. Eğitim, üniversitelerin ve

kurumların kalitesi için en önemli faktörlerden biridir. Akademik personelin önemli görevlerinden biri de eğitimidir; Eğitim, öğrencilere rehberlik ederek, bilgi aktarımı sağlayarak, öğrencilerin kişiliğini, karakterini ve ahlaki yapısını geliştirerek ve entelektüel ilerlemelerini sağlamak ile olacaktır. Akademik açıdan bakıldığında, eğitim etkinliklerinin aşağıdaki özellikleri taşıması önemlidir (28).

- Dersin amaçları açıkça belirlenmelidir.
- Plan ve yöntem öğretim için önemlidir. Tüm öğretim etkinlikleri belirli bir plan çerçevesinde önceden belirlenmiş yöntemlere göre gerçekleştirilmelidir.
- Öğretim etkinlikleri sıkıcı olmamalı. Öğrencilerin dikkatini ders işleme açısından ilgi çekici olarak için tasarlanmış olmalıdır.
- Öğrenme süreci statik olmamalı ve yeni yöntemler içermelidir.
- Akademisyen, öğretim sürecinde her öğrencinin farklılıklarını göz önünde bulundurmalı ve buna göre hareket etmelidir.
- Eğitimin yapıldığı ortam, öğrencileri ve akademisyeni sakinleştirmeye yönelik olmalıdır.
- Üniversitenin bir yaşam alanı olduğu düşüncesiyle eğitime sadece kitaplardaki bilgiler ışığında değil, okul dışındaki yaşamda da yön verilmelidir.
- Öğretim faaliyetlerini yürüten akademisyenler, etkili tartışmalar yürütebilmeli ve bu süreçleri yönetebilmelidir.

Öğretmenlik, akademisyenlerin temel görevlerinden biridir. Daha verimli bir öğretim modeli, pedagojik uygulamanın iyi planlanmasını ve değerlendirilmesini ve konuya doğrudan atıfta bulunulmasını gerektirir (39).

3.5.2. Araştırma

Bilimin ilerlemesi için akademisyenlerin yani öğretim üyelerinden araştırma yapmaları ve sonuçlarını bu araştırmada yayınlamaları beklenir. Araştırmalar bakıldığında akademisyenler için akademik ilerleme oldukça önemlidir. Akademisyenler bilimsel araştırmaya öğretimden daha fazla önem vermektedirler. Oysa araştırmanın temel amacı, bilim ve literatürü keşfetmek ve eğitime katkıda bulunmak olmalıdır (39).

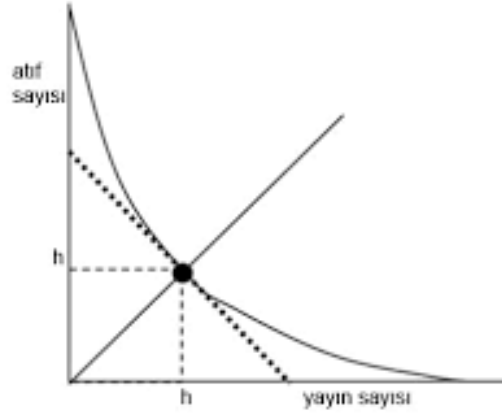
Uluslararası bilime katkı sağlamak yükseköğretim kurumlarının temel görevlerinden biridir. Bu nedenle araştırma faaliyetlerinde dikkate alınması gereken önemli kriterlerden biri de uluslararası bilimsel yayınevlerinde yayınlanan makale sayısıdır. Yükseköğretim kurumlarının ve akademisyenlerin akademik performansını ölçebilmek için uluslararası kabul görmüş endekslerden bazıları şunlardır (40);

- SCI (Science Citation Index)
- SSCI (Social Science Citation Index)
- AHCI (Arts and Humanities Citation Index)

3.5.2.1. H-Endeksi

Akademisyenlerin bilimsel verimliliğini belirlemek için belirleyici gösterge olarak tanımlanan h- endeksi, Türkçe kaynaklarda h faktörü, h değeri, h göstergesi, h sayısı gibi farklı tanımlarla gösterilmektedir. Bilimsel üretkenliğin temel ölçütleri olan yayın faaliyeti ve alıntı/atıf verimliliğini beraber ölçmeye çalışır. İlk olarak fizik bilimi ile ilgilenen Prof. Jorge E. Hirsch tarafından 2005 yılında ortaya çıkarılmıştır. Araştırmacıların bilimsel faaliyetlerini sınıflandırmaya göre değerlendiren bir ölçüt olarak bilinir. Bu nedenle h-indeksinin değerlendirilmesinde kullanılması gereken iki

değişken, yayın sayısı ve bu yayınlara ilişkin atıf sayısıdır. Bu kapsamda yapılan alıntı/atıf sayılarının tespiti için öncelikle alıntı/atıf indekslerini içeren dergilerde her yayın için alıntı/atıf miktarları belirlenir; Gönderiler daha sonra en çok alıntı/atıf yapılan alandan en az alıntı/atıf yapılan alana doğru sıralanır. Noktalar yatay ve dikey eksenlere yayın sayısı ve alıntı sayıları ile yerleştirildikten sonra bu noktalardan bir eğri çizilir. Daha sonra grafik üzerine bir açıortay çizilir. Açıortay ile eğrinin kesişimi h- endeksini vermektedir. Örneğin bir bilim insanına 100 h-endeksi verilmişse, bu kişinin en çok atıf alan 100 yayınına en az 100 veya daha fazla atıf yapıldığını görülmektedir (41).

Şekil 3. h-endeksi Hesaplanmasını Gösteren Grafik (41)

3.5.2.2. Web of Science

Bilinen en eski atıf dizini olarak bilinmektedir. Kurucusu ve mucidi Dr. Eugene Garfield'dir. Bu tip veri tabanlarına bibliyometrik veri tabanları adı verilmektedir. Web of Science birçok disiplinden, bölgeden ve uzmanlık alanından patent verilerini ve endeksleri birbirine bağlar. Platform, farklı dönemlerden disiplinler arası fikirlerin, 159 milyondan fazla veri setinin ve 1,7 milyardan fazla referansın takibini sunmaktadır. Web of Science içeriğinin seçimi ve indekslenmesi diğer platformlara kıyasla çok tutarlıdır. Web of Science de taranan dergilerin

bağımsız ve tutarlı editörlere sahip olmaları dergilerin kalitelerini arttırdığı açıkça ortadadır. Yaklaşık olarak 50 yıldan fazladır eksiksiz indeksleme ile tarifi olmayan bir veri yapısına sahiptir. Her bir makalede ve incelemede atıfta bulunulan tüm kaynaklar, güvenli keşif ve güvenilir incelemeye izin verecek şekilde indekslenmektedir (42).

Araştırma alanları; konu, başlık, yazar, yazar kimliği, tüm alanlar, yazar grubu, yayıncı, yayın adı, doi, yayın yılı, adres, özel kuruluşun adı, konferans, dil, belge türü, finansman kuruluşu, hibe numarası, erişim numarası, genel tanımlayıcı, eğitmen. Ayrıca; WoS Core Collection altı çevrimiçi veritabanı içermektedir. Bunlar;

- Bilimsel atıf dizini (SCI Expanded, 1980'den günümüze) 150 disiplini kapsayan 8500'den fazla büyük dergiyi içermektedir.
- Sosyal bilimler atıf dizini (SSCI, 1980'den günümüze) sosyal bilim disiplinlerinde 3000'den fazla büyük dergiyi içermektedir.
- Sanat ve beşeri bilimler atıf dizini (AHCI, 1975'den günümüze) 1700'den fazla sanat ve beşeri bilimler dergisini içermektedir. Ayrıca 250 büyük bilimsel ve sosyal bilimler dergisini de içermektedir.
- Gelişmekte olan kaynaklar atıf dizini (ESCI 2015'den günümüze) Bilim, sosyal bilimler ve beşeri bilimlerde 5000'den fazla büyük dergiyi içermektedir.
- Kitap atıf dizini (BKCI-S 2005'den günümüze) editoryal olarak seçilen 60000'den fazla kitabı kapsamaktadır.
- Konferans Tutanakları Atıf Dizini (CPCI-S 1990'den günümüze) 160000'den fazla konferans başlığını içermektedir (43).

3.4.3. Hizmet

Öğretim elemanlarının toplumun gelişimine pek çok katkısı vardır. Sanayi ve hükümetle işbirliği yaparak sosyal, endüstriyel ve kamu sektörlerinde büyümeyi ve gelişmeyi desteklerler. Kısacası akademisyenler, topluma hizmet etme misyonuyla toplumun gelişimine katkıda bulunmaktadır (44).

Üniversiteler ve öğretim elemanları hizmet kriterlerine göre değerlendirilir. Eleştirmenler genellikle geliştirilen araştırma ve projelerin toplumsal gerçeklikten ve çözülmesi gereken sorunlardan uzak olduğunu; Kaynakların tek taraflı uygulamadan ziyade teoride kalmadığını söylemektedir. Türkiye'deki uygulamalar incelendiğinde sosyal açıdan önemli olan hizmet kriterinin öğrenme kazanımlarını ölçmek için yeterli bir kriter olarak kullanılmadığı tespit edilmiştir. Atama ve terfi kriterlerinde yer alan birkaç unsur olmakla birlikte, bunların hala büyük ölçüde nicel olduğu görülmektedir. Bir öğrenme değerlendirme sisteminin ihtiyaçları karşılaması için hizmet boyutunu kalite olarak ele almak ve mevcut uygulamaya uygun düzenlemeler yapmak önemlidir (44).

3.5. Dijitalleşmenin Akademik Performansa Etkisi

Yükseköğretim kurumları eğitimlerinin kalitesinden sorumludur. Önlemler, stratejiler, eğitim kalitesine saygı ve kuruluşların çabaları, bu kaliteyi ortaklaşa geliştirme ve sağlama aracı olarak dijitalleşmeyi desteklemeye yardımcı olmalıdır. Yükseköğretim kurumunun büyüklüğü ve teknoloji kullanımlarındaki olgunlukları, özellikle de uzmanlık türleri, hizmetler ve ülkeler arasındaki farklılıklar nedeniyle mevcut altyapı açısından aynı zamanda yükseköğretimde kaliteyi teşvik etmek için ulusal bir senaryo geliştirmek; Eğitimde bilgi, beceri ve yenilik için önemlidir.

Öğrenme ve kalite arasındaki ilişki ve dijitalleşmenin neden olduğu değişim süreçleri hakkındaki araştırmaları destekleyerek, güçlü bir eğitim faaliyetleri ve sağlam veri tabanı oluşturulmalıdır (45).

Günümüzde yaşanan dijitalleşme gelişmeleri ile akademik verilerinde internet ortamına taşındığı görülmektedir. Taranma indekslerinin, dergilerin, kongrelerin vb. gibi akademik alanlarının tümünün kolayca internet ortamında ulaşılmaktadır. Akademisyenler bilimsel alanda yapmış oldukları çalışmaların araştırma, yazım ve yayınlama süreçlerinin tamamını dijital ortamda hazırlamaktadır. Bunların yanı sıra Microsoft Office, Spss vb. gibi programların akademisyenlerin performanslarına etkisinin oldukça fazla olduğu düşünülmektedir. Dijitalleşme önce zamanlarda araştırma çalışması veya lisansüstü tezlerin yazımlarında kütüphane ve kitaplardan faydalanılmaktayken, günümüzde internet ortamında dünyanın her noktasına teknolojik aletler sayesinde anında ulaşabilmekte ve gerekli veriler kolaylıkla toplanabilmektedir. Tüm bunlar düşünüldüğünde, dijitalleşmenin akademik performansı doğrudan etkileyeceğinin düşünülmesi kaçınılmaz bir hal almaktadır (45).

4. GEREÇ VE YÖNTEM

4.1. Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı Türkiye’de spor alanında eğitim veren devlet üniversitelerindeki akademisyenlerin dijitalleşme düzeylerinin akademik performanslarına etkisini araştırmaktır.

4.2. Araştırmanın Konusu ve Önemi

Teknoloji insanlar için vazgeçilmez unsurların başında gelmektedir. Teknolojik cihazlar hayatımızda iletişim noktasında kolaylık sağlamanın yanı sıra, bilgiye ulaşmada ve bilgiyi paylaşmada da oldukça önemlidir. Ülkemizde üniversiteler teknolojiyi oldukça olumlu şekilde kullanmakla beraber öğrencilerin ve akademisyenlerin de çalışma olanaklarını kolaylaştırmaktadır. Aslında kolaylaştırma ile beraber dijitalleşmeye uyum sağlayamayan akademisyenler içinde çeşitli sorunlar oluşturmaktadır. Dijitalleşme konusunda yeni dünyaya uyum sağlayamayan akademisyenler performans açısından meslektaşlarından geride kalacakları düşünülmektedir.

Günümüzde üniversitelerin eğitimlerini uzaktan eğitim sistemleri ile yürütmeleri, akademik dergilerin dijitalleşmesi, dijital haberleşmenin artması ve akademik çalışmaların dijital ortamlara taşınması akademisyenleri zorunlu dijitalleşme sürecinin içine almıştır. Bilgiye ulaşma hızı düşünüldüğünde teknolojinin gelişmesiyle bilgiye saniyeler içerisinde ulaşılması akademisyenlerin dijitalleşme düzeylerinin akademik performans algılarına etkisinde oldukça önemlidir. Bu çalışmada, Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği ve Akademik Performans Algı Ölçeği kullanılarak Türkiye’deki devlet üniversitelerinde spor

alanında eğitim veren akademisyenlerin dijitalleşme düzeyleri ile akademik performansa etki düzeyleri belirlenmeye çalışılmıştır. Literatür de konuyla ilgili istenilen düzeyde çalışmaya rastlanmadığından dolayı alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

4.3. Araştırma Yöntemi, Evreni ve Örneklemi

Araştırma betimsel bir çalışma olup çalışmanın yürütülmesinde tarama modeli kullanılmıştır.

Araştırmanın evrenini Türkiye’de devlet üniversitelerinde spor alanında eğitim veren 2166 akademisyen (46), örneklemini ise devlet üniversitelerinde spor alanında eğitim veren 511 akademisyen oluşturmuştur.

4.4. Veri Toplama Araçları

Çalışmaya katılma şartları; tesadüfî örnekleme metoduyla seçilmiş akademisyenlere gönüllü onam formu e-mail üzerinden gönderilmesinin ardından, 6 Soruluk kişisel bilgi formu (Yaş, Cinsiyet, Medeni Durum, Unvan, Çalışma Yılı ve Günlük Teknolojik Cihaz Kullanım Süresi) ile akademisyen dijitalleşme ölçeği (ADÖ) ve akademik performans algı (APA) ölçeği kullanılmıştır. Oluşturulan kişisel bilgi formu ve “Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği” ve “Akademik Performans Algı (APA) ölçeği” online anket formatın ve yüz yüze olacak şekilde kurgulanarak akademisyenlere uygulanmıştır (47,48).

Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği (ADÖ)

Koç (47) tarafından geliştirilen “Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek, 15 maddeden oluşmakta ve ölçekte ters (olumsuz) madde

bulunmamaktadır. Ölçek 5’li likert tipindedir. Ölçek teknolojinin eğitim ve öğretim alanında kullanımı (1,2,3,4,5. maddeler), mesleki gelişim amacıyla teknolojiden yararlanma (6,7,8,9,10. maddeler) ve sosyal yaşamda teknoloji kullanımı (11,12,13,14,15. maddeler) olmak üzere 3 alt faktörden meydana gelmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 15 ve en yüksek puan 75’dir. Ölçekten alınan puanların artması dijitalleşme düzeyinin yüksek olduğunu ve aşağı yönde olması ise düşük olduğunu belirtmektedir. Ölçeğin güvenirlik analizi kapsamında iç tutarlık (α) katsayısı incelenmiştir. Güvenirlik analizine göre, ölçeğin teknolojinin eğitimde kullanım boyutuna ilişkin Cronbach's α değerinin 0,836, mesleki gelişimde teknoloji kullanımına ilişkin boyut için 0,709 ve sosyal yaşamda teknoloji kullanımında ise 0,700 olduğunu tespit edilmiştir. Ölçeğin toplam iç tutarlık değeri 0,801 olarak bulunmuştur (47).

Akademik Performans Algı Ölçeği (APA)

Araştırmada veri toplama araçlarından diğeri ise Gür (48) tarafından geliştirilen “Akademik Performans Algı Ölçeği (APA)” kullanılmıştır. Kullanılan ölçek 26 maddeden ve 5 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçekte 19 olumlu ve 7 olumsuz (ters maddeler 14,16,17,18,19,24. ve 26.) madde bulunmaktadır. Ölçek 5’li likert tipindedir. Yabancı Dil Öz-Yeterliği alt boyutu 5,6,8,11,12,14,16,17,18. ve 19. numaralı maddelerden, Bilimsel Araştırma Öz-Yeterliği alt boyutu 2,3,4,10. ve 24. numaralı maddelerden, Teknoloji Öz-Yeterliği alt boyutu 1,7,9,13. ve 15. numaralı maddelerden, Etkili Ders Anlatımı alt boyutu 20,21. ve 22. numaralı maddelerden ve son olarak Dış Etmenler Karşısında Öz-yeterlik alt boyutu ise 23,25. ve 26. numaralı maddelerden oluşmaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 26 ve en yüksek puan ise 130’dur. Ölçekten alınacak puanların yüksek olması akademik performans

algı düzeylerini yüksek olduğu anlamına gelmektedir. İç tutarlılık katsayısı incelendiğinde ise $\alpha=0.88$ bulunmuştur (48). Nunnally göre güvenilirlik alt sınırı 0,70 olarak alındığı düşünüldüğünde, ölçeğin güvenilirlik katsayısı kabul edilebilir düzeydedir (49).

4.5. Verilerin Elde Edilmesi

Araştırmaya Türkiye’de Devlet üniversitelerinden spor alanında eğitim veren 78 ilden olmak üzere 91 üniversiteden spor bilimcilere akademisyen dijitalleşme ölçeği ve akademik performans algı ölçeği (APA) uygulanmıştır. Anketlerin 485 tanesi Google forms aracılığı ile online anket sistemiyle spor alanında çalışan akademisyenlerin e-mail adreslerine eposta yoluyla gönderilerek toplanmıştır. Geriye kalan 26 adet anket formu ise katılımcılar ile yüz yüze görüşülerek doldurulmuştur. Bu yöntem ile toplam 511 katılımcıya ulaşılmıştır.

4.6. Verilerin Analizi

Akademisyen dijitalleşme ölçeği ve akademik performans algı ölçeklerinden el edilen veriler SPSS 22.00 programına aktararak çalışma doğrultusunda belirlenen değişkenlerin yüzde ve frekans değerleri belirlenmiştir. Çalışmada yapılması uygun görülen testlerin belirlenmesi için normallik sınaması yapılmıştır. Normallik testi sonucunda skewness (çarpıklık) ve kurtosis (basıklık) değerleri incelenmiştir. Normallik değerlerine bakıldığında parametrik testlerden yararlanılması uygun görülmüştür. Bu doğrultuda cinsiyet ve medeni durum değişkenleri için independent samples t-testinden, yaş, unvan, çalışma yılı ve günlük teknolojik cihaz kullanım süresi değişkenleri için ise tek yönlü varyans (Anova) testinden yararlanılmıştır. Akademisyen dijitalleşme ölçeği ile akademik performans algı ölçeği arasındaki

ilişkiyi belirlemek için pearson kolerasyon testi kullanılmıştır. Ölçekler arasındaki etkinin tespit edilmesi için ise linear regresyon testinden yararlanılmıştır. Yapılan istatistiksel analizlerde gruplar arasındaki farklılığın tespiti için anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

5. BULGULAR

5.1. Katılımcıların Kişisel Bilgilerine Ait Bulgular

Tablo 1. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Yaş Gruplarına Göre Dağılımları

Yaş	N	%
21-30	65	12,7
31-40	223	43,6
41-50	130	25,4
51>	93	18,2
Toplam	511	100,0

Tablo 1’de çalışmaya katılan akademisyenlerin yaş dağılımlarına bakıldığında %12,7’sinin (n=65) 21-30 yaş, %43,6’sının (n=223) 31-40 yaş, 25,4’ünün (n=130) 41-50 yaş ve %18,2’sinin (n=93) ise 51 yaş ve üstü olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 2. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Cinsiyet Gruplarına Göre Dağılımları

Cinsiyet	N	%
Erkek	390	76,3
Kadın	121	23,7
Toplam	511	100,0

Tablo 2’de çalışmaya katılan akademisyenlerin cinsiyet dağılımlarına bakıldığında %76,3’ünün (n=390) erkek ve %23,7’sinin (n=121) kadın akademisyenlerden oluştuğu tespit edilmiştir.

Tablo 3. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Medeni Durum Gruplarına Göre Dağılımları

Medeni Durum	N	%
Evli	378	74,0
Bekar	133	26,0
Toplam	511	100,0

Tablo 3’de çalışmaya katılan akademisyenlerin medeni durum dağılımlarına bakıldığında %74’ünün (n=378) evli ve %26’sının (n=133) bekar akademisyenlerden oluştuğu tespit edilmiştir.

Tablo 4. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Unvan Gruplarına Göre Dağılımları

Unvan	N	%
Araştırma Görevlisi	102	20,0
Öğretim Görevlisi	82	16,0
Doktor Öğretim Üyesi	127	24,9
Doçent	138	27,0
Profesör	62	12,1
Toplam	511	100,0

Tablo 4’de çalışmaya katılan akademisyenlerin unvan dağılımlarına bakıldığında %20’sinin (n=102) araştırma görevlisi, %16’sının (n=82) öğretim görevlisi, %24,9’unun (n=127) doktor öğretim üyesi, %27’sinin (n=138) doçent ve %12,1’inin (n=62) profesör unvanına sahip akademisyenlerden oluştuğu tespit edilmiştir.

Tablo 5. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Çalışma Yılı Gruplarına Göre Dağılımları

Çalışma Yılı	N	%
1-5	149	29,2
6-10	117	22,9
11-15	53	10,4
16-20	48	9,4
21>	144	28,2
Toplam	511	100,0

Tablo 5’de çalışmaya katılan akademisyenlerin çalışma yılı dağılımlarına bakıldığında %29,2’sinin (n=149) 1-5 yıl, %22,9’unun (n=117) 6-10 yıl, %10,4’ünün (n=53) 11-15 yıl, %9,4’ünün (n=48) 16-20 yıl ve %28,2’sinin (n=144) 21 yıl ve üstü çalışma yılına sahip oldukları tespit edilmiştir.

Tablo 6. Çalışmaya Katılan Akademisyenlerin Günlük Dijital Cihaz Kullanım Süresi Gruplarına Göre Dağılımları

Günlük Dijital Cihaz Kullanım Süresi	N	%
1-3	53	10,4
4-6	229	44,8
7-9	174	34,1
10>	55	10,8
Toplam	511	100,0

Tablo 6’da çalışmaya katılan akademisyenlerin günlük dijital cihaz kullanım süresi dağılımlarına bakıldığında %10,4’ünün (n=53) 1-3 saat, %44,8’inin (n=229) 4-6 saat, %34,1’inin (n=174) 7-9 saat ve %10,8’inin (n=55) 10 saat ve üzerinde günlük dijital cihaz kullandıkları tespit edilmiştir.

5.2. Akademik Performans Algı Ölçeğinin Puanlarına İlişkin Bulgular

Tablo 7. Akademik Performans Algı Ölçeği ve Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği Normallik Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Skewness (Çarpıklık)	Kurtosis (Basıklık)
Yabancı Dil Öz Yeterliği	-,314	-,447
Bilimsel Araştırma Öz Yeterliği	-,614	,243
Teknoloji Öz Yeterliği Boyutu	-,425	-,011
Etkili Ders Anlatımı Boyutu	-,391	-,289
Dış Etmeler Karşısında Öz Yeterlik	-,179	-,010
Akademik Performans Algı Ölçeği	-,372	-,012
Teknolojinin Eğitimde Kullanım Boyutu	,142	,018
Teknoloji ve Mesleki Gelişim Boyutu	-,410	,734
Sosyal Yaşamda Teknoloji Kullanım Boyutu	-,148	,377
Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği	-,048	,407

Tablo 7’de akademik performans algı ölçeği ve akademisyen dijitalleşme ölçeği normallik testi sonuçlarına bakıldığında Skewness (Çarpıklık) ve Kurtosis (Basıklık) değerlerinin tüm alt boyutlar ve ölçeklerin toplam puanında -1.5 ile +1.5 aralığında olduğu tespit edilmiştir. Tabachnick ve Fidell (2007) yapmış oldukları çalışmalarında sosyal alanda yapılan araştırma çalışmalarının verilerin normallik

sınamasını Skewness (Çarpıklık) ve Kurtosis (Basıklık) değerlerine bakarak belirlenmesi gerektiğinden bahsetmişlerdir. Tabachnick ve Fidell (2007) Skewness (Çarpıklık) ve Kurtosis (Basıklık) değerlerinin -1.5 ile +1.5 aralığında olması verilerin normal dağılım gösterdiğini ve bu sayede parametrik testlerden yararlanılması gerektiğini söylemişlerdir (46).

Tablo 8. Akademisyenlerin Yaş Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Yaş	N	\bar{X}	Ss	F	p	Tukey
Yabancı Dil Öz Yeterliği	21-30 Yaş ^A	65	33,36	8,74	6,437	,000*	B-D
	31-40 Yaş ^B	223	35,34	8,17			
	41-50 Yaş ^C	130	33,59	8,76			
	51> Yaş ^D	93	30,60	10,27			
	Toplam	511	33,78	8,94			
Bilimsel Araştırma Öz Yeterliği	21-30 Yaş ^A	65	19,83	2,98	8,909	,000*	B-C,D
	31-40 Yaş ^B	223	20,72	2,98			
	41-50 Yaş ^C	130	19,64	3,60			
	51> Yaş ^D	93	18,63	4,16			
	Toplam	511	19,95	3,46			
Teknoloji Öz Yeterliği	21-30 Yaş ^A	65	20,50	2,75	12,960	,000*	D-A,B,C
	31-40 Yaş ^B	223	20,70	2,73			
	41-50 Yaş ^C	130	20,48	2,76			
	51> Yaş ^D	93	18,62	3,01			
	Toplam	511	20,24	2,89			
Etkili Ders Anlatımı	21-30 Yaş ^A	65	12,73	1,43	1,504	,212	
	31-40 Yaş ^B	223	13,08	1,41			
	41-50 Yaş ^C	130	13,17	1,52			
	51> Yaş ^D	93	13,17	1,47			
	Toplam	511	13,07	1,45			
Dış Etmenler Karşısında Öz Yeterlik	21-30 Yaş ^A	65	10,76	2,31	,210	,889	
	31-40 Yaş ^B	223	10,83	1,93			
	41-50 Yaş ^C	130	10,76	2,23			
	51> Yaş ^D	93	10,96	1,77			
	Toplam	511	10,83	2,03			
APA	21-30 Yaş ^A	65	97,21	13,64	8,032	,000*	D-B,C
	31-40 Yaş ^B	223	100,69	13,62			
	41-50 Yaş ^C	130	97,66	14,45			
	51> Yaş ^D	93	92,00	16,59			
	Toplam	511	97,89	14,71			

Tablo 8'de çalışmaya katılan akademisyenlerin yaş değişkeni ile akademik performans algı ölçeği arasındaki farkı belirlemek için tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Test sonucunda ölçek alt boyutlarından yabancı dil öz yeterliği alt boyutu, bilimsel araştırma öz yeterliği alt boyutu, teknoloji öz yeterliği alt boyutu ve

akademik performans algı ölçeği toplam puanları ile yaş değişkeni arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$).

Değişken grupları arasındaki farklılığı tespit etmek amacıyla ise Tukey analizinden yararlanılmıştır. Buna göre;

Yabancı dil öz yeterliği alt boyutunda 31-40 yaş aralığında olan akademisyenler ile 51 yaş ve üstünde olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır ($p<0,05$).

Bilimsel araştırma öz yeterliği alt boyutunda 31-40 yaş aralığında olan akademisyenler ile 41-50 yaş ve 51 yaş ve üstünde olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır ($p<0,05$).

Teknoloji öz yeterliği boyutu alt boyutunda 51 yaş ve üstü olan akademisyenler ile 21-30 yaş, 31-40 yaş ve 41-50 yaş aralığında olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Akademik performans algı ölçeği toplam puanlarında 51 yaş ve üstünde olan akademisyenler ile 31-40 yaş ve 41-50 yaş arasında olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır ($p<0,05$).

Tablo 9. Akademisyenlerin Cinsiyet Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	\bar{X}	Ss	t	p
Yabancı Dil Öz Yeterliği Boyutu	Erkek	390	33,97	8,98	,869	,385
	Kadın	121	33,16	8,84		
Bilimsel Araştırma Öz Yeterliği Boyutu	Erkek	390	20,03	3,55	,947	,344
	Kadın	121	19,69	3,16		
Teknoloji Öz Yeterliği Boyutu	Erkek	390	20,33	2,92	1,181	,238
	Kadın	121	19,97	2,77		
Etkili Ders Anlatımı Boyutu	Erkek	390	13,11	1,48	1,032	,303
	Kadın	121	12,95	1,38		
Dış Etmenler Karşısında Öz Yeterlik Boyutu	Erkek	390	10,89	2,02	1,171	,242
	Kadın	121	10,64	2,07		
APA	Erkek	390	98,34	14,74	1,248	,212
	Kadın	121	96,43	14,58		

Tablo 9’de çalışmaya katılan akademisyenlerin cinsiyet değişkeni ile akademik performans algı ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Independent Samples t testi kullanılmıştır. Testin analizi sonucunda alt boyutlarda ve ölçeğin toplam puanlarında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 10. Akademisyenlerin Medeni Durum Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Medeni Durum	N	\bar{X}	Ss	t	p
Yabancı Dil Öz Yeterliği Boyutu	Evli	378	33,59	9,09	-,799	,425
	Bekâr	133	34,31	8,52		
Bilimsel Araştırma Öz Yeterliği Boyutu	Evli	378	19,85	3,55	-1,105	,270
	Bekâr	133	20,24	3,19		
Teknoloji Öz Yeterliği Boyutu	Evli	378	20,19	2,84	-,669	,504
	Bekâr	133	20,39	3,03		
Etkili Ders Anlatımı Boyutu	Evli	378	13,08	1,44	,166	,868
	Bekâr	133	13,06	1,50		
Dış Etmenler Karşısında Öz Yeterlik Boyutu	Evli	378	10,79	1,95	-,799	,425
	Bekâr	133	10,95	2,25		
APA	Evli	378	97,52	14,82	-,971	,332
	Bekâr	133	98,96	14,41		

Tablo 10’da çalışmaya katılan akademisyenlerin medeni durum değişkeni ile akademik performans algı ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Independent Samples t testi kullanılmıştır. Testin analizi sonucunda alt boyutlarda ve ölçeğin toplam puanlarında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 11. Akademisyenlerin Unvan Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Unvan	N	\bar{X}	Ss	F	p	Tukey
Yabancı Dil Öz Yeterliği Boyutu	Arş. Görevlisi ^A	102	34,57	8,07	19,051	,000*	B-A,C,D,F C-D
	Öğr. Görevlisi ^B	82	26,97	9,92			
	Dr. Öğr. Üyesi ^C	127	33,29	8,49			
	Doçent ^D	138	36,49	7,53			
	Profesör ^F	62	36,43	8,14			
	Toplam	511	33,78	8,94			
Bilimsel Araştırma Öz Yeterliği Boyutu	Arş. Görevlisi ^A	102	20,19	2,88	13,917	,000*	B-A,C,D,F C-D
	Öğr. Görevlisi ^B	82	17,74	4,00			
	Dr. Öğr. Üyesi ^C	127	19,75	3,58			
	Doçent ^D	138	21,12	2,98			
	Profesör ^F	62	20,29	2,96			
	Toplam	511	19,95	3,46			
Teknoloji Öz Yeterliği Boyutu	Arş. Görevlisi ^A	102	20,69	2,72	7,364	,000*	A-B D-B,C,F
	Öğr. Görevlisi ^B	82	19,17	3,51			
	Dr. Öğr. Üyesi ^C	127	20,05	2,87			
	Doçent ^D	138	21,03	2,52			
	Profesör ^F	62	19,56	2,47			
	Toplam	511	20,24	2,89			
Etkili Ders Anlatımı Boyutu	Arş. Görevlisi ^A	102	12,83	1,44	2,840	,024*	A-D
	Öğr. Görevlisi ^B	82	13,15	1,41			
	Dr. Öğr. Üyesi ^C	127	12,91	1,56			
	Doçent ^D	138	13,39	1,36			
	Profesör ^F	62	13,01	1,40			
	Toplam	511	13,07	1,45			
Dış Etmenler Karşısında Öz Yeterlik Boyutu	Arş. Görevlisi ^A	102	10,83	2,14	4,570	,001*	B-D,F C-D,F
	Öğr. Görevlisi ^B	82	10,41	2,27			
	Dr. Öğr. Üyesi ^C	127	10,42	2,04			
	Doçent ^D	138	11,22	1,80			
	Profesör ^F	62	11,35	1,71			
	Toplam	511	10,83	2,03			
APA	Arş. Görevlisi ^A	102	99,13	13,03	18,067	,000*	B-A,C,D,F C-D
	Öğr. Görevlisi ^B	82	87,46	17,03			
	Dr. Öğr. Üyesi ^C	127	96,44	14,41			
	Doçent ^D	138	103,26	12,32			
	Profesör ^F	62	100,66	12,16			
	Toplam	511	97,89	14,71			

Tablo 11’de çalışmaya katılan akademisyenlerin unvan değişkeni ile akademik performans algı ölçeği arasındaki farkı belirlemek için tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Test sonucunda ölçek alt boyutlarında ve ölçeğin toplam puanında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmamıştır ($p < 0,05$).

Değişken grupları arasındaki farklılığı tespit etmek amacıyla ise Tukey analizinden yararlanılmıştır. Buna göre;

Yabancı dil öz yeterliği alt boyutunda öğretim görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile araştırma görevlisi, doktor öğretim üyesi, doçent ve profesörler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmamıştır ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise doktor öğretim üyesi ile doçent arasında tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Bilimsel araştırma öz yeterliği alt boyutunda öğretim görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile araştırma görevlisi, doktor öğretim üyesi, doçent ve profesör unvanına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmamıştır ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise doktor öğretim üyesi ile doçent arasında tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Teknoloji öz yeterliği alt boyutunda araştırma görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile öğretim görevlisi unvanına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$). Ayrıca doçent unvanına sahip akademisyenler ile öğretim görevlisi, doktor öğretim üyesi ve profesör unvanına sahip akademisyenler arasında da istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$).

Etkili ders anlatım alt boyutunda araştırma görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile doçent unvanına sahip akademisyenler arasında da istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$).

Dış etmenler karşısında öz yeterlilik alt boyutunda öğretim görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile doçent ve profesör unvanına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$). Ayrıca doktor öğretim üyesi unvanına sahip akademisyenler ile doçent ve profesör unvanına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$).

Akademik performans algı ölçeği toplam puanlarına göre öğretim görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile araştırma görevlisi, doktor öğretim üyesi, doçent ve profesörler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise doktor öğretim üyesi ile doçent arasında saptanmıştır ($p<0,05$).

Tablo 12. Akademisyenlerin Çalışma Yılı Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Yıl	N	\bar{X}	Ss	F	p	Tukey
Yabancı Dil Öz Yeterliği	1-5 Yıl ^A	149	33,57	8,32	2,411	,048*	B-F
	6-10 Yıl ^B	117	35,19	7,64			
	11-15 Yıl ^C	53	35,37	9,10			
	16-20 Yıl ^D	48	34,12	9,99			
	21> Yıl ^F	144	32,15	9,89			
	Toplam	511	33,78	8,94			
Bilimsel Araştırma Öz Yeterliği	1-5 Yıl ^A	149	19,90	3,12	3,836	,004*	B-F
	6-10 Yıl ^B	117	20,74	2,86			
	11-15 Yıl ^C	53	20,67	2,94			
	16-20 Yıl ^D	48	19,27	4,55			
	21> Yıl ^F	144	19,32	3,85			
	Toplam	511	19,95	3,46			
Teknoloji Öz Yeterliği	1-5 Yıl ^A	149	20,32	2,76	5,740	,000*	F-A,B,C
	6-10 Yıl ^B	117	20,80	2,73			
	11-15 Yıl ^C	53	20,90	2,49			
	16-20 Yıl ^D	48	20,62	3,07			
	21> Yıl ^F	144	19,34	3,03			
	Toplam	511	20,24	2,89			
Etkili Ders Anlatımı	1-5 Yıl ^A	149	12,94	1,36	1,037	,388	
	6-10 Yıl ^B	117	13,01	1,59			
	11-15 Yıl ^C	53	13,24	1,35			
	16-20 Yıl ^D	48	13,37	1,46			
	21> Yıl ^F	144	13,10	1,47			
	Toplam	511	13,07	1,45			
Dış Etmenler Karşısında Öz Yeterlik	1-5 Yıl ^A	149	10,71	2,08	,806	,521	
	6-10 Yıl ^B	117	10,84	1,95			
	11-15 Yıl ^C	53	10,83	1,83			
	16-20 Yıl ^D	48	10,52	2,55			
	21> Yıl ^F	144	11,04	1,90			
	Toplam	511	10,83	2,03			
APA	1-5 Yıl ^A	149	97,46	13,38	3,098	,015	B-F
	6-10 Yıl ^B	117	100,60	12,96			
	11-15 Yıl ^C	53	101,03	13,98			
	16-20 Yıl ^D	48	97,91	18,69			
	21> Yıl ^F	144	94,97	15,69			
	Toplam	511	97,89	14,71			

Tablo 12’de çalışmaya katılan akademisyenlerin çalışma yılı değişkeni ile akademik performans algı ölçeği arasındaki farkı belirlemek için tek yönlü anova testi

kullanılmıştır. Test sonucunda çalışma yılı ile yabancı dil öz yeterliliği, bilimsel araştırma öz yeterliliği, teknoloji öz yeterliliği alt boyutlarında ve akademik performans algı ölçeği arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Ayrıca çalışma yılı ile etkili ders anlatım alt boyutu ve dış etmenler karşısında öz yeterlilik alt boyutu arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmamıştır ($p>0,05$).

Değişken grupları arasındaki farklılığı tespit etmek için ise Tukey analizinden yararlanılmıştır. Buna göre;

Yabancı dil öz yeterliği alt boyutunda çalışma yılı 6-10 yıl arasında olan akademisyenler ile 21 yıl ve daha fazla çalışma yılına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$).

Bilimsel araştırma öz yeterliği alt boyutunda çalışma yılı 6-10 yıl arasında olan akademisyenler ile 21 yıl ve daha fazla çalışma yılına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$).

Teknoloji öz yeterliği alt boyutunda çalışma yılı 21 yıl ve üstü olan akademisyenler ile 1-5 yıl, 6-10 yıl ve 11-15 yıl arasında çalışma yılına sahip olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$).

Akademik performans algı ölçeği ile çalışma yılı 6-10 yıl arasında olan akademisyenler ile 21 yıl ve daha fazla çalışma yılına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$).

Tablo 13. Akademisyenlerin Günlük Dijital Cihaz Kullanım Süresi Gruplarına Göre Akademik Performans Algı Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	G.Saat	N	\bar{X}	Ss	F	p	Tukey
Yabancı Dil Öz Yeterliği	1-3 Saat ^A	53	29,96	9,85	6,846	,000*	A-C D-A,B
	4-6 Saat ^B	229	33,14	8,91			
	7-9 Saat ^C	174	34,78	8,46			
	10> Saat ^D	55	36,94	8,24			
	Toplam	511	33,78	8,94			
Bilimsel Araştırma Öz Yeterliği	1-3 Saat ^A	53	18,30	4,00	11,157	,000*	A-C,D B-C,D
	4-6 Saat ^B	229	19,46	3,50			
	7-9 Saat ^C	174	20,72	3,04			
	10> Saat ^D	55	21,12	3,06			
	Toplam	511	19,95	3,46			
Teknoloji Öz Yeterliği	1-3 Saat ^A	53	18,75	3,37	11,266	,000*	A-B,C,D B-D
	4-6 Saat ^B	229	19,95	2,79			
	7-9 Saat ^C	174	20,65	2,61			
	10> Saat ^D	55	21,60	2,88			
	Toplam	511	20,24	2,89			
Etkili Ders Anlatımı	1-3 Saat ^A	53	12,86	1,61	,634	,594	
	4-6 Saat ^B	229	13,08	1,45			
	7-9 Saat ^C	174	13,08	1,42			
	10> Saat ^D	55	13,25	1,46			
	Toplam	511	13,07	1,45			
Dış Etmenler Karşısında Öz Yeterlik	1-3 Saat ^A	53	10,24	1,97	1,768	,152	
	4-6 Saat ^B	229	10,90	2,09			
	7-9 Saat ^C	174	10,85	2,00			
	10> Saat ^D	55	11,03	1,87			
	Toplam	511	10,83	2,03			
APA	1-3 Saat ^A	53	90,13	16,72	10,526	,000*	A-B,C,D B-D
	4-6 Saat ^B	229	96,55	14,70			
	7-9 Saat ^C	174	100,10	13,20			
	10> Saat ^D	55	103,96	13,59			
	Toplam	511	97,89	14,71			

Tablo 13’de çalışmaya katılan akademisyenlerin günlük dijital cihaz kullanım süresi değişkeni ile akademik performans algı ölçeği arasındaki farkı belirlemek için tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Test sonucunda akademisyenlerin günlük dijital cihaz kullanım süresi ile yabancı dil öz yeterliliği, bilimsel araştırma öz yeterliliği, teknoloji öz yeterliliği alt boyutlarında ve akademik performans algı ölçeği arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Ayrıca günlük dijital cihaz kullanım süresi ile etkili ders anlatım alt boyutu ve dış etmenler karşısında öz yeterlilik alt boyutu arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmemiştir ($p > 0,05$).

Değişken grupları arasındaki farklılığı tespit etmek amacıyla ise Tukey analizinden yararlanılmıştır. Buna göre;

Yabancı dil öz yeterliği alt boyutunda günlük dijital cihaz kullanım süresi 10 saat ve üzeri olanlar ile 1-3 saat ve 4-6 saat kullanım süresine sahip olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise 1-3 saat ile 7-9 saat kullanım süresine sahip olan akademisyenler arasında tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Bilimsel araştırma öz yeterliği alt boyutunda günlük dijital cihaz kullanım süresi 1-3 saat ile 7-9 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat ile 7-9 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Teknoloji öz yeterliği alt boyutunda günlük dijital cihaz kullanım süresi 1-3 saat ile 4-6 saat, 7-9 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Akademik performans algı ölçeği toplam puanlarına göre günlük dijital cihaz kullanım süresi 1-3 saat ile 4-6 saat, 7-9 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Tablo 14. Akademisyenlerin Akademik Performans Algı Ölçeği ile Alt Boyut Puanlarına Göre Pearson Korelasyon Analizi Sonuçları

Alt Boyutlar		A	B	C	D	E	F
Yabancı Dil	r	1	,560**	,508**	,173**	,323**	,768**
Öz Yeterliği Boyutu ^A	p		,000	,000	,000	,000	,000
Bilimsel Araştırma	r	,560**	1	,630**	,339**	,413**	,819**
Öz Yeterliği Boyutu ^B	p	,000		,000	,000	,000	,000
Teknoloji	r	,508**	,630**	1	,534**	,366**	,808**
Öz Yeterliği Boyutu ^C	p	,000	,000		,000	,000	,000
Etkili	r	,173**	,339**	,534**	1	,312**	,571**
Ders Anlatımı Boyutu ^D	p	,000	,000	,000		,000	,000
Dış Etmeler Karşısında	r	,323**	,413**	,366**	,312**	1	,660**
Öz Yeterlik Boyutu ^E	p	,000	,000	,000	,000		,000
Akademik Performans	r	,768**	,819**	,808**	,571**	,660**	1
Algı Ölçeği ^F	p	,000	,000	,000	,000	,000	
N=511 **p<0.001							

Tablo 14’de çalışmaya katılan akademisyenlerin akademik performans algı ölçeği düzeyleri ile alt boyut düzeyleri arasında pozitif yönde ve orta-yüksek düzeyde ($r=,571-,.819$; $p<0,001$) bir korelasyon olduğu gözlenmiştir.

Tablo 15. Akademisyenlerin Yaş Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar		N	\bar{X}	Ss	F	p	Tukey
Teknolojinin Eğitimde Kullanım Boyutu	21-30 Yaş ^A	65	15,53	2,56	2,003	,113	
	31-40 Yaş ^B	223	14,75	3,27			
	41-50 Yaş ^C	130	14,59	3,27			
	51> Yaş ^D	93	14,35	2,80			
	Toplam	511	14,73	3,11			
Teknoloji ve Mesleki Gelişim Boyutu	21-30 Yaş ^A	65	20,73	2,47	2,910	,034	
	31-40 Yaş ^B	223	20,80	2,33			
	41-50 Yaş ^C	130	20,66	2,33			
	51> Yaş ^D	93	19,95	2,47			
	Toplam	511	20,60	2,39			
Sosyal Yaşamda Teknoloji Kullanımı Boyutu	21-30 Yaş ^A	65	19,35	2,53	3,175	,024	
	31-40 Yaş ^B	223	19,45	2,34			
	41-50 Yaş ^C	130	19,52	2,61			
	51> Yaş ^D	93	18,59	2,55			
	Toplam	511	19,30	2,49			
ADÖ	21-30 Yaş ^A	65	55,63	5,68	3,392	,018	
	31-40 Yaş ^B	223	55,00	6,10			
	41-50 Yaş ^C	130	54,78	6,32			
	51> Yaş ^D	93	52,90	5,99			
	Toplam	511	54,64	6,13			

Tablo 15’de çalışmaya katılan akademisyenlerin yaş değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Test sonucunda ölçek alt boyutlarından teknoloji ve mesleki gelişim boyutu, sosyal yaşamda teknoloji kullanımı boyutu ve akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği toplam puanları ile yaş değişkeni arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$). Ayrıca yaş değişkeni ile teknolojinin eğitimde kullanım alt boyutu arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$).

Değişken grupları arasındaki farklılığı tespit etmek amacıyla ise Tukey analizinden yararlanılmıştır. Buna göre;

Teknoloji ve mesleki gelişim alt boyutunda yaşları 31-40 yaş aralığından olan akademisyenler ile 51 yaş ve üstünde olan akademisyenler arasından istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Sosyal yaşamda teknoloji kullanımı alt boyutunda yaşları 51 yaş ve üstünde olan akademisyenler ile 31-40 yaş ve 41-50 yaş aralığında olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği toplam puanlarında yaşları 51 yaş ve üstünde olan akademisyenler ile 21-30 yaş ve 31-40 yaş aralığında olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Tablo 16. Akademisyenlerin Cinsiyet Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	\bar{X}	Ss	t	p
Teknolojinin Eğitimde Kullanım Boyutu	Erkek	390	14,68	3,09	-,650	,516
	Kadın	121	14,90	3,21		
Teknoloji ve Mesleki Gelişim Boyutu	Erkek	390	20,62	2,45	,322	,748
	Kadın	121	20,54	2,18		
Sosyal Yaşamda Teknoloji Kullanımı Boyutu	Erkek	390	19,27	2,53	-,356	,722
	Kadın	121	19,37	2,37		
ADÖ	Erkek	390	54,59	6,21	-,350	,727
	Kadın	121	54,81	5,87		

Tablo 16’de çalışmaya katılan akademisyenlerin cinsiyet değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Independent Samples t testi kullanılmıştır. Testin analizi sonucunda alt boyutlarda ve ölçeğin toplam puanlarında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilememiştir ($p>0,05$).

Tablo 17. Akademisyenlerin Medeni Durum Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Medeni Durum	N	\bar{X}	Ss	t	p
Teknolojinin Eğitimde Kullanım Boyutu	Evli	378	14,53	3,08	-2,456	,014
	Bekar	133	15,30	3,16		
Teknoloji ve Mesleki Gelişim Boyutu	Evli	378	20,52	2,41	-1,320	,187
	Bekar	133	20,84	2,33		
Sosyal Yaşamda Teknoloji Kullanımı Boyutu	Evli	378	19,21	2,47	-1,290	,197
	Bekar	133	19,54	2,55		
ADÖ	Evli	378	54,28	6,15	-2,292	,022
	Bekar	133	55,69	5,97		

Tablo 17’de çalışmaya katılan akademisyenlerin medeni durum değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Independent Sample t testi kullanılmıştır. Teknolojinin eğitimde kullanım boyutu ve akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği ile medeni durum değişkeni arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$). Diğer alt boyutlarda anlamlı farklılık gözlenmemiştir.

Tablo 18. Akademisyenlerin Unvan Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Unvan	N	\bar{X}	Ss	F	p
Teknolojinin Eğitimde Kullanım Boyutu	Arş. Görevlisi	102	14,79	2,94	,011	1,000
	Öğr. Görevlisi	82	14,70	3,32		
	Dr. Öğr. Üyesi	127	14,72	3,28		
	Doçent	138	14,73	3,04		
	Profesör	62	14,74	3,02		
	Toplam	511	14,73	3,11		
Teknoloji ve Mesleki Gelişim Boyutu	Arş. Görevlisi	102	20,94	2,35	2,208	,067
	Öğr. Görevlisi	82	20,76	2,59		
	Dr. Öğr. Üyesi	127	20,61	2,55		
	Doçent	138	20,60	2,24		
	Profesör	62	19,83	2,03		
	Toplam	511	20,60	2,39		
Sosyal Yaşamda Teknoloji Kullanımı Boyutu	Arş. Görevlisi	102	19,57	2,30	1,369	,244
	Öğr. Görevlisi	82	19,23	2,58		
	Dr. Öğr. Üyesi	127	19,00	2,46		
	Doçent	138	19,55	2,54		
	Profesör	62	18,98	2,59		
	Toplam	511	19,30	2,49		
ADÖ	Arş. Görevlisi	102	55,31	5,99	,913	,456
	Öğr. Görevlisi	82	54,70	6,60		
	Dr. Öğr. Üyesi	127	54,34	6,57		
	Doçent	138	54,88	5,77		
	Profesör	62	53,56	5,52		
	Toplam	511	54,64	6,13		

Tablo 18’de çalışmaya katılan akademisyenlerin unvan değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin sonucunda alt boyutlarda ve ölçeğin toplam puanlarında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$).

Tablo 19. Akademisyenlerin Çalışma Yılı Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	G. Saat	N	\bar{X}	Ss	F	p	Tukey
Teknolojinin Eğitimde Kullanım Boyutu	1-5 Yıl ^A	149	14,87	2,98	1,354	,249	
	6-10 Yıl ^B	117	15,00	3,19			
	11-15 Yıl ^C	53	15,18	3,38			
	16-20 Yıl ^D	48	14,56	3,60			
	21> Yıl ^F	144	14,28	2,89			
	Toplam	511	14,73	3,11			
Teknoloji ve Mesleki Gelişim Boyutu	1-5 Yıl ^A	149	21,16	2,29	4,988	,001*	A-F
	6-10 Yıl ^B	117	20,48	2,18			
	11-15 Yıl ^C	53	20,50	2,65			
	16-20 Yıl ^D	48	21,06	2,31			
	21> Yıl ^F	144	20,00	2,45			
	Toplam	511	20,60	2,39			
Sosyal Yaşamda Teknoloji Kullanımı Boyutu	1-5 Yıl ^A	149	19,53	2,32	2,370	,052	
	6-10 Yıl ^B	117	19,25	2,31			
	11-15 Yıl ^C	53	19,54	2,62			
	16-20 Yıl ^D	48	19,85	2,79			
	21> Yıl ^F	144	18,82	2,60			
	Toplam	511	19,30	2,49			
ADÖ	1-5 Yıl ^A	149	55,57	5,76	3,504	,008*	A-F
	6-10 Yıl ^B	117	54,74	5,96			
	11-15 Yıl ^C	53	55,24	6,75			
	16-20 Yıl ^D	48	55,47	6,94			
	21> Yıl ^F	144	53,11	5,89			
	Toplam	511	54,64	6,13			

Tablo 19’da çalışmaya katılan akademisyenlerin çalışma yılı değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin analizi sonucunda çalışma yılı değişkeni ile akademisyen dijitalleşme ölçeği toplam puanı ve teknoloji ve mesleki gelişim alt boyutu arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p < 0,05$). Ayrıca çalışma yılı değişkeni ile teknolojinin eğitimde kullanım alt boyutu ve sosyal yaşamda teknoloji kullanım alt boyutu arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmemiştir ($p > 0,05$).

Değişken grupları arasındaki farklılığı tespit etmek için ise Tukey analizinden yararlanılmıştır. Buna göre;

Teknoloji ve mesleki gelişim alt boyutunda 1-5 yıl aralığında çalışma yılına sahip olan akademisyenler ile 21 yıl ve üstü çalışma yılına sahip olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$).

Akademisyen dijitalleşme ölçeği toplam puanında 1-5 yıl aralığında çalışma yılına sahip olan akademisyenler ile 21 yıl ve üstü çalışma yılına sahip olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$).

Tablo 20. Akademisyenlerin Günlük Dijital Cihaz Kullanım Süresi Gruplarına Göre Akademisyenlerin Dijitalleşme Ölçeği Alt Boyutlarının Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	G. Saat	N	\bar{X}	Ss	F	p	Tukey
Teknolojinin Eğitimde Kullanım Boyutu	1-3 Saat ^A	53	13,52	3,40	6,858	,000*	A-C,D B-C
	4-6 Saat ^B	229	14,39	2,87			
	7-9 Saat ^C	174	15,35	3,03			
	10> Saat ^D	55	15,40	3,57			
	Toplam	511	14,73	3,11			
Teknoloji ve Mesleki Gelişim Boyutu	1-3 Saat ^A	53	19,60	2,67	13,753	,000*	A-C,D B-C,D
	4-6 Saat ^B	229	20,17	2,35			
	7-9 Saat ^C	174	21,08	2,08			
	10> Saat ^D	55	21,85	2,42			
	Toplam	511	20,60	2,39			
Sosyal Yaşamda Teknoloji Kullanımı Boyutu	1-3 Saat ^A	53	17,79	2,62	13,088	,000*	A-B,C,D B-C,D
	4-6 Saat ^B	229	19,06	2,41			
	7-9 Saat ^C	174	19,72	2,19			
	10> Saat ^D	55	20,38	2,79			
	Toplam	511	19,30	2,49			
ADÖ	1-3 Saat ^A	53	50,92	6,85	18,051	,000*	A-B,C,D B-C,D
	4-6 Saat ^B	229	53,64	5,73			
	7-9 Saat ^C	174	56,15	5,40			
	10> Saat ^D	55	57,63	6,59			
	Toplam	511	54,64	6,13			

Tablo 20’de çalışmaya katılan akademisyenlerin günlük dijital cihaz kullanım süresi değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin analizi sonucunda günlük dijital cihaz kullanım süresi değişkeni ile akademisyen dijitalleşme ölçeği toplam puanı, teknolojinin eğitimde kullanım alt boyutu, teknoloji ve mesleki gelişim alt boyutu ve

sosyal yaşamda teknoloji kullanım alt boyutları arasında istatistiki açıdan anlamlı ilişki belirlenmiştir ($p<0,05$).

Değişken grupları arasındaki farklılığı tespit etmek amacıyla ise Tukey analizinden yararlanılmıştır. Buna göre;

Teknolojinin eğitimde kullanım boyutunda 1-3 saat aralığında günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Teknoloji ve mesleki gelişim alt boyutunda 1-3 saat aralığında günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Sosyal yaşamda teknoloji kullanımı alt boyutunda 1-3 saat aralığında günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 4-6 saat, 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Akademisyen dijitalleşme ölçeği toplam puanında 1-3 saat aralığında günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 4-6 saat, 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Tablo 21. Akademisyenlerin Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği ile Alt Boyut Puanlarına Göre Pearson Korelasyon Analizi Sonuçları

Alt Boyutlar		A	B	C	D
Teknolojinin Eğitimde Kullanım Boyutu ^A	r	1	,282**	,300**	,741**
	p		,000	,000	,000
Teknoloji ve Mesleki Gelişim Boyutu ^B	r	,282**	1	,590**	,774**
	p	,000		,000	,000
Sosyal Yaşamda Teknoloji Kullanımı Boyutu ^C	r	,300**	,590**	1	,790**
	p	,000	,000		,000
ADÖ ^D	r	,741**	,774**	,790**	1
	p	,000	,000	,000	
N=511 **p<0.001					

Tablo 21’de çalışmaya katılan akademisyenlerin akademisyen dijitalleşme ölçeği düzeyleri ile alt boyutları düzeyleri arasında pozitif yönde ve yüksek düzeyde ($r=,741-,.790$; $r<0,001$) bir korelasyon olduğu gözlenmiştir.

Tablo 22. Akademisyenlerin Akademik Performans Algı Ölçeği ile Akademisyen Dijitalleşme Ölçeğine Göre Pearson Korelasyon Analizi Sonuçları

Ölçekler		A	B
Akademik Performans Algı Ölçeği ^A	r	1	,236**
	p		,000
Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği ^B	r	,236**	1
	p	,000	
N=511 **p<0.01			

Tablo 22’de çalışmaya katılan akademisyenlerin akademik performans algı ölçeği ile akademisyen dijitalleşme ölçeği arasında pozitif yönde ve zayıf düzeyde ($r=,236$; $p<0,001$) bir korelasyon olduğu gözlenmiştir.

Tablo 23. Akademisyenlerin Akademik Performans Algı Ölçeği ile Akademisyen Dijitalleşme Ölçeğine Göre Linear Regresyon Analizi Sonuçları

Bağımlı değişken: Akademik Performans Algı Ölçeği					
	B	Std. Hata	β	t	p
<i>(Bağımsız)</i>					
<i>Akademisyen</i>	66,994	5,685		11,785	,000
<i>Dijitalleşme Ölçeği</i>	,565	,103	,236	5,470	,000
$R=,23$; $R^2=,056$					
$F= 29,923$; $p<0,01$					

Tablo 23’de çalışmaya katılan akademisyenlerin akademik performans algı düzeyleri ile akademisyen dijitalleşme düzeyleri istatistiksel olarak anlamlıdır ($R=,23$, $R^2=,056$). Akademisyenlerin dijitalleşme düzeyinin akademisyenlerin akademik performans düzeylerini olumlu yönde etkilediği tespit edilmiştir ($\beta=,236$, $p<0,01$).

6. TARTIŞMA ve SONUÇ

Çalışmanın bu bölümünde akademisyenlere yönelik verilerin istatistikî analizleri göz önüne alınarak literatürdeki yurtiçi ve yurtdışı benzer kaynaklar ile tartışılıp yorumlanmıştır.

Araştırmada akademisyenlerin akademik performans algı düzeyleri yabancı dil öz yeterliği, bilimsel araştırma öz yeterliği, teknoloji öz yeterliği, etkili ders anlatımı ve dış etmenler karşısında öz yeterlik olmak üzere beş alt boyutta ayrı ayrı incelenmiştir. Akademisyenlerin akademik dijital düzeyleri ise teknolojinin eğitimde kullanımı, teknoloji ve mesleki gelişimi ve sosyal yaşamda teknoloji kullanımı olmak üzere üç alt boyutta ayrı ayrı incelenmiştir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin yaş değişkeni ile akademik performans algı ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin sonucunda ölçek alt boyutlarından yabancı dil öz yeterliği alt boyutu, bilimsel araştırma öz yeterliği alt boyutu, teknoloji öz yeterliği boyutu alt boyutu ve akademik performans algı ölçeği toplam puanları ile yaş değişkeni arasında istatistikî açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Yabancı dil öz yeterliği alt boyutunda 31-40 yaş aralığından olan akademisyenler ile 51 yaş ve üstünde olan akademisyenler arasında istatistikî açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bilimsel araştırma öz yeterliği alt boyutunda 31-40 yaş aralığında olan akademisyenler ile 41-50 yaş ve 51 yaş ve üstünde olan akademisyenler arasında istatistikî açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Teknoloji öz yeterliği boyutu alt boyutunda 51 yaş ve üstü olan akademisyenler ile 21-30 yaş, 31-40 yaş ve 41-50 yaş aralığında olan akademisyenler arasında istatistikî açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Akademik performans algı ölçeği toplam puanlarında 51 yaş ve üstünde olan

akademisyenler ile 31-40 yaş ve 41-50 yaş arasında olan akademisyenler arasından istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Araştırma ile paralellik gösteren literatürdeki çalışmalar incelendiğinde Kyvik ve Olsen (51) Norveç üniversitelerinde akademik personeller üzerine “Kadrolu akademik personelin yaşlanması üniversitelerin araştırma performansını etkiler mi?” adlı çalışmasında, Sadeghi (52), İran’ın Meşhed kentinde bulunan Meşhed Tıp Bilimleri Üniversitesindeki akademisyenler üzerine yapmış olduğu “Meşhed Tıp Bilimleri Üniversitesi'nde yöneticilerin performansı ile duygusal zeka arasındaki ilişki” adlı çalışmasında ve Arar (53) akademi üzerine yapmış olduğu çalışmasında çalışmamız ile benzer sonuçlara ulaşımlardır. Genel olarak çalışmamızda yaş gruplarına bakıldığında akademisyenlerin akademik performans algı düzeylerinin her grupta yüksek olduğu görülmektedir. Akademik kariyer boyunca her yaş grubunda akademisyenlerin yükselme ve akademik teşvik ücreti gibi olanaklarının bulunması akademik performans algı düzeylerinin yüksek olmasına neden olduğu söylenilebilir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin cinsiyet değişkeni ile akademik performans algı ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Independent Samples t testi kullanılmıştır. Testin analizi sonucunda alt boyutlarda ve ölçeğin toplam puanlarında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilememiştir.

Arar (53) akademi üzerine yapmış olduğu çalışmasında cinsiyet değişkenine göre akademik performans algı düzeyleri arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğunu söylemiştir. Erkek akademisyenlerin algı puanlarının kadın akademisyenlere göre daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Göksu ve Bolat (54) ve Gür (48) ise yapmış oldukları çalışmalarında çalışmamız ile benzer sonuçlar elde etmişlerdir. Kalaylı (56) öğretim elemanları üzerine yapmış olduğu çalışmasında

akademik performans algısı ile cinsiyet değişkeni arasında istatistiksel fark tespit edememiştir. Toplumsal cinsiyet olgusu kapsamında erkeklerin akademik anlamda mesleği daha fazla benimsemiş olmasından dolayı daha yüksek puana sahip olduklarını söylemiştir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin medeni durum değişkeni ile akademik performans algı leği arasındaki farkı belirlemek için Independent Sample t testi kullanılmıştır. Testin analizi sonucunda alt boyutlarda ve ölçeğin toplam puanlarında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilememiştir. Literatür incelendiğinde akademisyenlerin medeni durum değişkenine göre akademik performans algı düzeyleri üzerine çalışılmış herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu nedenden dolayı başka çalışmalar ile tartışılamamaktadır. Medeni durum değişkeninde istatistiki açıdan farklılığın oluşmaması akademisyenlerin ev ve iş hayatlarını ayrı tutabilmelerinden kaynaklı olduğu söylenilebilir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin unvan değişkeni ile akademik performans algı leği arasındaki farkı belirlemek için Tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin sonucunda ölçek alt boyutlarında ve ölçeğin toplam puanında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Yabancı dil öz yeterliği alt boyutunda ğretim görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile araştırma görevlisi, doktor ğretim yesi, doçent ve profesörler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise doktor ğretim yesi ile doçent arasında tespit edilmiştir. Bilimsel araştırma öz yeterliği alt boyutunda ğretim görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile araştırma görevlisi, doktor ğretim yesi, doçent ve profesör unvanına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise doktor

öğretim üyesi ile doçent arasında tespit edilmiştir. Teknoloji öz yeterliği alt boyutunda araştırma görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile öğretim görevlisi unvanına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Ayrıca doçent unvanına sahip akademisyenler ile öğretim görevlisi, doktor öğretim üyesi ve profesör unvanına sahip akademisyenler arasında da istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Etkili ders anlatım alt boyutunda araştırma görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile doçent unvanına sahip akademisyenler arasında da istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Dış etmenler karşısında öz yeterlilik alt boyutunda öğretim görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile doçent ve profesör unvanına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Ayrıca doktor öğretim üyesi unvanına sahip akademisyenler ile doçent ve profesör unvanına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Akademik performans algı ölçeği toplam puanlarına göre öğretim görevlisi unvanına sahip akademisyenler ile araştırma görevlisi, doktor öğretim üyesi, doçent ve profesörler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise doktor öğretim üyesi ile doçent arasında tespit edilmiştir.

Göksu ve Bolat (54) “Akademik yönlendirmeler hakkında ilk değerlendirmeler“ adlı çalışmada ve Bozkurt ve Ercan (55), Ertürk (57), Eti (58) ve Tekbulut (30) çalışmalarında çalışmamız ile paralel sonuçlar elde etmişlerdir. Kalaylı (56) öğretim elemanları üzerine yaptığı çalışmada profesörler ile diğer unvana sahip akademisyenler arasında istatistiki fark olduğunu tespit etmiştir. Çalışmamızda unvanlara göre algı puanları incelendiğinde en düşük algı puanına öğretim görevlisi kadrosundaki akademisyenlerin sahip oldukları görülmektedir.

Bunun sebebi olarak öğretim görevlisi kadrosundaki akademisyenlerin unvanda yükselme durumlarının olmamasından kaynaklı olduğu söylenilebilir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin çalışma yılı değişkeni ile akademik performans algı ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin sonucunda çalışma yılı ile yabancı dil öz yeterliliği, bilimsel araştırma öz yeterliliği, teknoloji öz yeterliliği alt boyutlarında ve akademik performans algı ölçeği ile arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<.0,05$). Ayrıca çalışma yılı ile etkili ders anlatım alt boyutu ve dış etmenler karşısında öz yeterlilik alt boyutu arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Yabancı dil öz yeterliliği alt boyutunda çalışma yılı 6-10 yıl arasında olan akademisyenler ile 21 yıl ve daha fazla çalışma yılına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Bilimsel araştırma öz yeterliliği alt boyutunda çalışma yılı 6-10 yıl arasında olan akademisyenler ile 21 yıl ve daha fazla çalışma yılına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Teknoloji öz yeterliliği alt boyutunda çalışma yılı 21 yıl ve üstü olan akademisyenler ile 1-5 yıl, 6-10 yıl ve 11-15 yıl arasında çalışma yılına sahip olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Akademik performans algı ölçeği ile çalışma yılı 6-10 yıl arasında olan akademisyenler ile 21 yıl ve daha fazla çalışma yılına sahip akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık saptanmıştır.

Arar (53) akademi üzerine yapmış olduğu çalışmasında akademisyenlerin çalışma yılı değişkeni ile akademik performans algı düzeyleri arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğunu tespit etmişlerdir. Literatürdeki çalışma araştırmamız ile paralellik göstermektedir. Araştırmamızın çalışma yılı

değişkenindeki gruplara bakıldığında çalışma yılı arttıkça akademik performans algı puanında düştüğü görülmektedir. Literatürdeki çalışmalar incelendiğinde iş doyum seviyesine ulaşılması akademik performans algı düzeyini de doğrudan etkilediği söylenilebilir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin günlük dijital cihaz kullanım süresi değişkeni ile akademik performans algı ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin sonucunda akademisyenlerin günlük dijital cihaz kullanım süresi ile yabancı dil öz yeterliliği, bilimsel araştırma öz yeterliliği, teknoloji öz yeterliliği alt boyutlarında ve akademik performans algı ölçeği arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir. Ayrıca günlük dijital cihaz kullanım süresi ile etkili ders anlatım alt boyutu ve dış etmenler karşısında öz yeterlilik alt boyutu arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilememiştir. Yabancı dil öz yeterliliği alt boyutunda günlük dijital cihaz kullanım süresi 10 saat ve üzeri olanlar ile 1-3 saat ve 4-6 saat kullanım süresine sahip olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise 1-3 saat ile 7-9 saat kullanım süresine sahip olan akademisyenler arasında tespit edilmiştir. Bilimsel araştırma öz yeterliliği alt boyutunda günlük dijital cihaz kullanım süresi 1-3 saat ile 7-9 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat ile 7-9 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında tespit edilmiştir. Teknoloji öz yeterliliği alt boyutunda günlük dijital cihaz kullanım süresi 1-3 saat ile 4-6 saat, 7-9 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat ve 10 saat üzeri teknolojik

cihaz kullanan akademisyenler arasında tespit edilmiştir. Akademik performans algı ölçeği toplam puanlarına göre günlük dijital cihaz kullanım süresi 1-3 saat ile 4-6 saat, 7-9 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat ve 10 saat üzeri teknolojik cihaz kullanan akademisyenler arasında tespit edilmiştir.

Literatürde akademisyenlerin günlük dijital cihaz kullanım süresi ile akademik performans düzeyleri üzerine çalışılmış herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu nedenden dolayı başka çalışmalar ile tartışılmamaktadır. Bu anlamda alan yazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin yaş değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin sonucunda ölçek alt boyutlarından teknoloji ve mesleki gelişim boyutu, sosyal yaşamda teknoloji kullanımı boyutu ve akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği toplam puanları ile yaş değişkeni arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Ayrıca yaş değişkeni ile teknolojinin eğitimde kullanım alt boyutu arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Teknoloji ve mesleki gelişim alt boyutunda yaşları 31-40 yaş aralığından olan akademisyenler ile 51 yaş ve üstünde olan akademisyenler arasından istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Sosyal yaşamda teknoloji kullanımı alt boyutunda yaşları 51 yaş ve üstünde olan akademisyenler ile 31-40 yaş ve 41-50 yaş aralığında olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği toplam puanlarında yaşları 51 yaş ve üstünde

olan akademisyenler ile 21-30 yaş ve 31-40 yaş aralığında olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir.

Sümer (59) spor eğitmenleri üzerine yapmış olduğu çalışmada yaş değişkeni ile bilgi iletişim becerileri üzerinde istatistiki açıdan fark bulamamıştır. Özdemir (60) e-öğrenmeden kaçma ve e-öğrenmeye yatkınlık alanında yapmış olduğu çalışmada da yaş değişkeni üzerinden anlamlı bir ilişki olmadığını tespit etmiştir. Bunun yanı sıra literatürde çalışmamız ile benzerlik gösteren bir çalışmada ise Orhan (61) bilgisayar kullanma öz yeterlik inancının yaş arttıkça azaldığını tespit etmiştir. Literatürdeki çalışmalar ile farklılıkların görünmesinin temel nedeninin çalışma grubunun spor eğitmenlerinden oluşması bizim çalışmamızda ise akademisyenlerden oluşmasından dolayı olduğu söylenilebilir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin cinsiyet değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Independent Samples t testi kullanılmıştır. Independent Samples t testi analizi sonucunda alt boyutlarda ve ölçeğin toplam puanlarında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilememiştir.

Aras (62) spor eğitimi alan öğrenciler ile akademisyenler üzerine yapmış olduğu çalışmada öğrencilerin uzaktan eğitime yönelik görüşlerinin cinsiyet eksenli değerlendirilmesinde erkek öğrencilerin kadın öğrencilere göre daha yüksek düzeyde olduklarını tespit etmiştir. Şentürk (63) öğretmenlerin e-öğrenmeye yönelik tutumlarını incelediği çalışmada erkek öğretmenler ile kadın öğretmenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğunu belirtmiştir. Haznedar (64) üniversite öğrencilerinin bilgi ve iletişim teknolojileri becerileri üzerine yapmış olduğu çalışmada da erkek öğrenciler ile kadın öğrenciler arasında fark tespit etmiştir. Literatürdeki çalışmalar incelendiğinde çalışmamız ile paralellik göstermedikleri

görülmektedir. Bunun temel nedeninin çalışmamızda akademisyenlerin dijitalleşmenin bütünü üzerinden değerlendirilmesi, yapılan diğer çalışmaların ise genel olarak dijitalleşme kavramının sadece e-öğrenme ve uzaktan eğitim konularını ele almasından kaynaklı olduğu düşünülmektedir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin medeni durum değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Independent Samples t testi kullanılmıştır. Teknolojinin eğitimde kullanım boyutu ve akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği ile medeni durum değişkeni arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir.

Aras (62) spor eğitimi alan öğrenciler ile akademisyenler üzerine yapmış olduğu çalışmada öğrencilerin uzaktan eğitime yönelik görüşlerinin medeni durum değişkeni açısından fark teşkil etmediğini saptamıştır. Kılınç (65) uzaktan eğitim merkezinde eğitim alan ilahiyat öğrencilerinin medeni hal durum değişkenine göre farklılaşmadığı tespit etmiştir. Literatürdeki çalışmalar çalışmamız ile benzer sonuçlar göstermektedir. Akademik yaşantıda medeni durumun akademisyenlerin dijitalleşme düzeyine göre bakıldığında ortalamanın yüksek olduğu görülmektedir. Bunun temel nedeni dijital platform ve kitle iletişim araçlarının ülkemizde kolay ulaşılabilir olduğundan kaynaklı olduğu söylenilebilir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin unvan değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin analizi sonucunda alt boyutlarda ve ölçeğin toplam puanlarında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilememiştir

Yılmaz (69) Afyon Meslek Yüksekokulu öğretim elemanları üzerine yapmış olduğu çalışmada bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımına yönelik adli

çalışmasında unvan açısından istatistiki açıdan fark saptamamıştır. Özgür (66) öğrencilerin bilgi iletişim teknolojileri üzerine yapmış olduğu çalışmasında öğrenim gördükleri bölüm değişkeni ile teknolojiye yönelik tutumları arasında istatistiki farklılık tespit etmiştir. Aras (62) spor eğitimi alan öğrenciler ile akademisyenler üzerine yapmış olduğu çalışmasında öğrencilerin öğrenim gördükleri bölümleri ile e-öğrenmeye yönelik tutumları arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık bulamamıştır. Literatürdeki çalışmalar her ne kadar aynı örneklem üzerinde olmasa da akademik camia içerisinde olmasından dolayı çalışmamız ile tartışılmaya değer görülmüştür. Akademisyenlerin dijitalleşme düzeyleri ile unvan değişkeni arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılığın oluşmamasının temel nedeninin günümüzde tüm akademisyenlerin unvan fark etmeksizin kitle iletişim araçları üzerinden akademik çalışmalarını yürütebilme olanaklarının olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin çalışma yılı değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin analizi sonucunda çalışma yılı değişkeni ile akademisyen dijitalleşme ölçeği toplam puanı ve teknoloji ve mesleki gelişim alt boyutu arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık belirlenmiştir. Ayrıca çalışma yılı değişkeni ile teknolojinin eğitimde kullanım alt boyutu ve sosyal yaşamda teknoloji kullanım alt boyutu arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Teknoloji ve mesleki gelişim alt boyutunda 1-5 yıl aralığında çalışma yılına sahip olan akademisyenler ile 21 yıl ve üstü çalışma yılına sahip olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Akademisyen dijitalleşme ölçeği toplam puanında 1-5 yıl aralığında çalışma yılına sahip olan akademisyenler ile 21

yıl ve üstü çalışma yılına sahip olan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Avcu ve Gökdaş (67) yapmış olduğu çalışmada çalışma süresi açısından istatistiki fark olmadığını saptamıştır. Sırakaya (68) ve Yılmaz (69) literatürdeki farklılık göstermeyen diğer çalışmalardır. Khurram (70) lise öğretmenlerinin teknolojiye yönelik kabulleri ve teknopedagojik eğitim yeterlilikleri incelediği çalışmada çalışmamız ile benzer sonuçlar elde ederek anlamlı farklılık olduğunu tespit etmiştir. Al-Zahrani (71), Eijckelhof (72) ve Kartal (73)'ın yapmış olduğu çalışmalar ise literatürdeki anlamlı farklılığın rastlandığı diğer çalışmalardır. Çalışmaya katılan akademisyenlerin çalışma süreleri artıkça dijitalleşme düzeylerinin düşük olmasının çalışmaya başladığı yıllarda dijitalleşmenin günümüzdeki kadar yoğun olmamasından ve dijital çağ ile daha geç tanışmış olmalarından kaynaklı olduğu söylenilebilir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin günlük dijital cihaz kullanım süresi değişkeni ile akademisyenlerin dijitalleşme ölçeği arasındaki farkı belirlemek için Tek yönlü anova testi kullanılmıştır. Testin analizi sonucunda günlük dijital cihaz kullanım süresi değişkeni ile akademisyen dijitalleşme ölçeği toplam puanı, teknolojinin eğitimde kullanım alt boyutu, teknoloji ve mesleki gelişim alt boyutu ve sosyal yaşamda teknoloji kullanım alt boyutları arasında istatistiki açıdan anlamlı ilişki tespit edilmiştir. Teknolojinin eğitimde kullanım boyutunda 1-3 saat aralığında günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler

arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Teknoloji ve mesleki gelişim alt boyutunda 1-3 saat aralığında günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Sosyal yaşamda teknoloji kullanımı alt boyutunda 1-3 saat aralığında günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 4-6 saat, 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Akademisyen dijitalleşme ölçeği toplam puanında 1-3 saat aralığında günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 4-6 saat, 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Diğer bir istatistiki farklılık ise 4-6 saat günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler ile 7-9 saat ve 10 saat ve üstü günlük dijital cihaz kullanan akademisyenler arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir.

Sümer (59) spor eğitmenleri üzerine yapmış olduğu çalışmada bilgisayar kullanma değişkeni ile bilgi iletişim becerileri düzeyleri arasında istatistiki açıdan anlamlı farklılığa ulaşmıştır. Balkaya (74) yönetici ve öğretmen görüşlerine göre bilgi ve iletişim araçlarının okullarda kullanımı konulu yüksek lisans çalışmasında anlamlı farklılık bulmuştur. Koçak (75) öğretmenlerin öğrenme ve öğretme sürecinde

bilgi ve iletişim teknolojilerine entegre durumları konulu çalışmasında istatistiki açıdan anlamlı farklılık tespit etmiştir. Çalışmamız grup puanlarına bakıldığında dijital cihaz kullanım süresi arttıkça dijitalleşme düzeyinin de arttığı görülmekle beraber teknolojinin uzun süre kullanmanın dijitalleşme düzeyini arttırdığı söylenilebilir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin akademik performans algı ölçeği ile akademisyen dijitalleşme ölçeği arasında pozitif yönde ve zayıf düzeyde bir korelasyonun olduğu görülmektedir. Sümer (59) Bilgi iletişim teknolojileri becerileri ile e-öğrenme arasında istatistik ilişki olduğunu söylemiştir. Arar (53) iş yeri mutluluğu ile akademik performans arasındaki ilişki anlamlı olduğunu saptamıştır ancak zayıf bir ilişki olduğunu söylemiştir. Halaçoğlu (74) Akademisyenlerin yabancılaşma düzeyleri ile akademik performansları arasında negatif ilişki olduğunu tespit etmiştir. Sümer Literatürdeki diğer çalışmalara çalışmamız verilerini destekler niteliktedir.

Çalışmaya katılan akademisyenlerin akademik performans algı düzeyleri ile akademisyen dijitalleşme düzeyleri istatistiksel olarak anlamlıdır. Akademisyenlerin dijitalleşme düzeyinin akademisyenlerin akademik performans düzeylerini olumlu yönde etkilediği tespit edilmiştir. Kaçay (75) kibirin akademik performans üzerinde istatistiksel açıdan anlamlı ve pozitif etkisinin olduğunu söylemiştir. Kibirin akademik performans algısını azalttığını tespit etmişlerdir. Ağayev (76) akademik motivasyonun akademik performansı pozitif yönde etkilediğini tespit etmiştir.

Sonuç olarak çalışmaya katılan spor alanında çalışan akademisyenlerin; Akademik performans algı ölçeği ile yaş, unvan, çalışma yılı ve günlük dijital cihaz kullanım süresi değişkenleri arasında istatistiki açıdan anlamlı fark tespit edilirken,

cinsiyet ve medeni durum değişkenleri açısından anlamlı farklılık tespit edilememiştir. Akademisyen dijitalleşme ölçeği ile yaş, medeni durum, çalışma yılı ve günlük dijital cihaz kullanım süresi değişkenleri arasında istatistiki açıdan anlamlı fark tespit edilirken, cinsiyet ve unvan değişkenleri açısından anlamlı farklılık saptanmamıştır. Bunun yanı sıra yapılan pearson kolerasyon analizi sonucunda çalışmaya katılan akademisyenlerin akademik performans algı ölçeği ile akademisyen dijitalleşme ölçeği arasında pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmektedir. Linear regresyon testine göre ise akademisyenlerin dijitalleşme düzeylerinin akademisyenlerin akademik performans düzeylerini olumlu yönde etkilediği tespit edilmiştir.

Çalışma bulguları doğrultusunda akademik performans algı ölçeği toplam puanları ve alt boyut puanları incelendiğinde; yabancı dil öz yeterliği alt boyutu, bilimsel araştırma öz yeterliği alt boyutu, teknoloji öz yeterliği alt boyutu, etkili ders anlatımı alt boyutu, dış etmenler karşısında öz yeterlik alt boyutu ve akademik performans ölçeği toplam puanında akademik performans algı düzeylerinin ortalamasının üzerinde yüksek olduğu görülmektedir. Akademisyen dijitalleşme ölçeği toplam puanları ve alt boyut puanları incelendiğinde; teknolojinin eğitimde kullanım boyutu, teknoloji ve mesleki gelişim boyutu, sosyal yaşamda teknoloji kullanımı boyutu ve akademisyen dijitalleşme toplam puanında akademisyenlerin dijitalleşme düzeylerinin ortalamasının üzerinde yüksek olduğu görülmektedir.

Üniversitelerin eğitimlerini uzaktan eğitim sistemleri ile yürütmeleri, akademik dergilerin dijitalleşmesi, dijital haberleşmenin artması ve akademik çalışmaların dijital ortamlara taşınması akademisyenleri zorunlu dijitalleşme sürecinin içine almaktadır. Bunun yanı sıra günümüz bilim dünyasında yapılan

araştırmaların tümünde dijital ortamın ve internetin önemi oldukça büyüktür. Dijital ortamı aktif kullanan akademisyenlerin akademik performans düzeylerinin de aynı oranda yükselmesinin kaçınılmaz olduğu düşünüldüğünden akademisyenlerin dijitalleşme düzeylerinin akademik performans algılarına etkisi önem arz etmektedir.

neriler

Çalışmamızda elde edilen bulgulara bakıldığında önemli olduğunu düşündüğümüz öneriler şunlardır;

- Dijitalleşme hakkında verilecek seminerler ile akademisyenlerin dijitalleşme düzeyleri arttırılarak akademik performanslarının artırılması sağlanabilir.
- Lisans ve Lisansüstü eğitim müfredatlarına dijitalleşme ile ilgili derslerin eklenmesi geleceğin akademisyenlerinin daha başarılı olması sağlanabilir.
- Yükseköğretim kurumlarının akademisyenlere teknolojik cihazlarının temini noktasında imknlar sunulması ile akademisyenlerin teknolojiyi öğrenmede ve uygulamada etkili olmaları sağlanabilir.

7. KAYNAKLAR

1. Meder M. Bilgi toplumu ve toplumsal değişim. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 2001;(9): 72-81.
2. Onursoy S. Mobil iletişim çağında kuşaklararası koordinasyon biçimleri. Erciyes İletişim Dergisi, 2019; 6(1): 353-372.
3. Yeşilorman M, Koç F. Bilgi toplumunun teknolojik temelleri üzerine eleştirel bir bakış. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 2014; 24(1): 117-133.
4. Çivilidağ A. Öğretim elemanlarında örgütsel sinizm ve işe yabancılaşma arasındaki ilişkide yaşam doyumunun aracı rolü. ISGUC The Journal of Industrial Relations and Human Resources, 2015; 17(4): 259-286.
5. Bağcı E, İçöz O. Z ve alfa kuşağı ile dijitalleşen turizm. Güncel Turizm Araştırmaları Dergisi. 2019; 3(2):232-256.
6. Tosun G. Bilgi İletişim Teknolojileri ve Yansımaları, Nobel Yayınları, Ankara 2006.
7. Türker M. Dijitalleşme sürecinde küresel muhasebe mesleğinin yeniden şekillenmesine bakış. Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi. 2018; 20(1): 202-235.
8. Güney B. Dijital bağımlılığın dijital kültüre dönüşmesi: Netlessfobi. Yeni Medya Elektronik Dergi. 2017; 1(2): 207-213.
9. Yankın FB. Dijital dönüşüm sürecinde çalışma yaşamı. Trakya Üniversitesi İ.İ.B.F. E-Dergi, 2019; 7(2):1-38.
10. Değirmencioğlu G. Dijitalleşme çağında gazeteciliğin geleceği ve inovasyon haberciliği. TRT Akademi. 2016; 1(2):590-606.
11. Yılmaz M. Politik iletişim sürecinin dijital iletişim teknolojisi olarak internet dolayımında kurgulanması: yeni olanaklar, stratejiler ve beklentiler. Doktora Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir 2008.
12. Uğurlu S. Yeni Medya'da Stratejik İletişim Yöntemi. Beta Basım Yayım Dağıtım A.Ş. İstanbul 2017.
13. Sait KK. Dijitalleşmenin Siyasal İletişime Etkisi: 2014 ve 2019 Yerel Seçimlerinde Youtube'da Yayınlanan Siyasi Reklamların İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Kocaeli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kocaeli 2021.
14. Aghaei S, Nematbakhsh MA, Farsani HK. Evolution of the world wide web: from web 1.0 to web 4.0. International Journal of Web & Semantic Technology, 2012; 3(1): 66-87.
15. Akar E. "Web 2.0 ile değişen pazarlama ve yeni kuralları". Pazarlama ve İletişim Kültürü Dergisi, 2009; 8(28): 89-114.
16. Deperlioğlu Ö, Köse U. Web 2.0 teknolojilerinin eğitim üzerindeki etkileri ve örnek bir öğrenme yaşantısı, akademik bilişim 10 – XII. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri Muğla Üniversitesi, 2010; 1(1): 56-78.
17. Kurtuluş SB. Siyasal İletişimde Yeni Medyanın Kullanımı ve Etkisi. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2018.
18. Yağcı Y. Web Teknolojisinde Yeni Bilgi Fırtınası: Web 3.0. Yeditepe Üniversitesi Yayınları. İstanbul 2011.
19. Tung FW, Deng YS. A Study on interaction design into industrial design process. In The 6th Asia Design International Conference, 2003; s. 160-180.

20. Olcay S. Sosyalleşmenin dijitalleşmesi olarak sosyal medya ve resimler arasında kaybolma bozukluğu: Photolurking. Yeni Medya Elektronik Dergisi. 2018; 2(2): 90-104.
21. Negroponte N. Being Digital, Alfred A. Knopf. New York 1995.
22. Binark M, Kılıçbay, B. İnternet, Toplum, Kültür. Epos Yayınları. Ankara 2005.
23. Geray H. İletişim ve Teknoloji. Ütopya Yayınları. Ankara 2003.
24. Penpece D. Dijital İçerik Pazarlaması. Karahan Kitabevi. Adana 2013.
25. Çırak MF. Dijital çağda dönüşen futbol ve futbol aktörleri. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Medipol Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul 2020.
26. Ate H, Köseoğlu Ö. Belediyelerde Kurumsal Performans Yönetimi. İlke. İstanbul 2011.
27. Murat G, Bağrıaçık İ. Kamuda 360 derece performans değerlendirme: Zonguldak Karaelmas Üniversitesi örneği. Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 2011; 16(1): 1-24.
28. Kaptanoğlu D. Özok AF. Akademik performans değerlendirmesi için bir bulanık model. İtü Dergisi, 2010; 5(1): 193-204.
29. Saka Y, Yaman S. Üniversite sıralama sistemleri; kriterler ve yapılan eleştiriler. Journal of Higher Education & Science/Yükseköğretim ve Bilim Dergisi, 2011; 1(2).
30. Tekbulut G. Üniversitelerde liderlik stilleri, örgütsel vatandaşlık davranışı ve akademik performans arasındaki ilişkinin bazı değişkenler bakımından incelenmesi. Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara 2017.
31. Tonbu Y. Öğretim öğrencilerini düşünmekle ilgili öğretim üyesi ve öğrenci sınıfı. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 2008; 56 (56): 633-662.
32. Esen M, Esen D. Öğretim üyelerinin performans değerlendirme sistemine yönelik tutumlarının araştırılması. Yükseköğretim ve Bilim Dergisi, 2015: 52-67.
33. Kalaycı N. Yükseköğretim kurumlarında akademisyenlerin öğretim performansını değerlendirme sürecinde kullanılan yöntemler. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi. 2009; 15(60): 625-656.
34. Birinci M. Türkiye'deki üniversitelerin stratejik yönetim uygulamalarının kurumsal performansa etkileri: devlet ve vakıf üniversitelerinin karşılaştırmalı analizi. Doktora Tezi. Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul 2012.
35. Atılğan Doğan. Bilimsel yayınlarda üniversitelerin yeri. Türk Kütüphaneciliği 19, 2005. 97-104.
36. www.mevzuat.gov.tr Erişim Tarihi 10.12.2021.
37. Çürüksulu G. Üniversitelerde akademik performans yönetimi. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Medeniyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2015.
38. Yenihan Bora. Sorunlar ve çözüm önerileri ışığında akademik performansın ölçümü: nitel bir araştırma. Doktora Tezi. Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya 2015.
39. Odabaşı F, Mehmet F, İzmirli S, Çankaya SZ, Mısırlı A. Küreselleşen dünyada akademisyen olmak. Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi 2010; 10 (3): 127-142.
40. Kaptanoğlu D. Akademik performans değerlendirme için bir çok ölçütlü bulanık karar verme modeli. Doktora Tezi. İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 2005.
41. Al U. Bilimsel Yayınların Değerlendirilmesi: h-endeksi ve Türkiye'nin Performansı. Bilgi Dünyası 2008; 9 (2): 263-285.
42. <https://clarivate.com/webofsciencelgroup/solutions/web-of-science/>. Erişim Tarihi :14.12.2021.

43. <https://apps.webofknowledge.com/>, Erişim Tarihi:14.12.2021.
44. Yenihan B. Sorunlar ve çözüm önerileri ışığında akademik performansın ölçümü: nitel bir araştırma. Doktora Tezi. Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya 2015.
45. Güllü O. Yükseköğretimde dijitalleşme. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul 2021.
46. <https://akademik.yok.gov.tr/AkademikArama/view/searchResultviewListAuthorAndFields.jsp>. Erişim Tarihi: 14.12.2021.
47. Koç P. Akademisyen dijitalleşme ölçeğinin geliştirilmesi. Süleyman Demirel Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Isparta. 2018.
48. Gür R. Development of the academic performance perception scale. Eurasian Journal of Educational Research, 2017; 69: 177- 197.
49. Nunnally JC. Psychometric Theory (2.b.). McGraw-Hill. New York 1978.
50. Tabachnick BG, Fidell LS, Ullman JB. Çok değişkenli istatistiklerin kullanılması 2007; (5): 481-498. Boston, MA: Pearson.
51. Kyvik S, Olsen T. Does the aging of tenured academic staff affect the research performance of universities? Scientometrics, 2008; 76 (3): 439-455.
52. Sadeghi T, Kiani MA, Saeidi M, Moghaddam HT, Ghodsi MJ, Hoseini, R. The relationship between emotional intelligence with administrators' performance at Mashhad University of Medical Sciences. Electronic Physician, 2018; 10(3): 6487.
53. Arar T. Akademide iş yeri mutluluğu ile performans arasındaki ilişkide iş yaşam dengesi ve duygusal zekanın rolü. Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü. Kırıkkale. 2020.
54. Göksu İ, Bolat Yİ. Akademik yönlendirmeler hakkında ilk değerlendirmeler. Yükseköğretim ve Bilim Dergisi 2017; (3): 441-452.
55. Bozkurt Ö, Ercan A. Akademik iyimserlik ile performans arasındaki ilişkinin akademisyenler açısından değerlendirilmesi. Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi, 2017; 13 (13): 251-263.
56. Kalaylı Ö. Öğretim elemanlarının akademisyenliğe yabancılaşma düzeyleri ile akademik performans algılarının incelenmesi. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Kahramanmaraş 2022.
57. Ertürk M. Üniversitelerde göre yapan öğretim elemanlarının genel özyeterlik düzeylerinin belirlenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Okan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2015.
58. Eti S. Üniversitelerdeki akademik üretkenliğe etki eden faktörlerin incelenmesi". İş'te Davranış Dergisi, 2016; 1(1): 67-73.
59. Sümer M. Spor Eğitmenlerinin bilgi ve iletişim teknolojileri becerileri ile e-öğrenme tutumlarının araştırılması. Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü. Sakarya 2022.
60. Özdemir H, Can HC. Işım AT. E-öğrenme beden eğitimi öğretmen adayları için ne ifade ediyor: Karma yöntem araştırması. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2020; 21(3): 1374-1386.
61. Orhan F, Akkoyunlu B. Bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitimi bölümü öğrencilerinin bilgisayar kullanma öz yeterlik inancı ile demografik özellikleri arasındaki ilişki. The Turkish Online Journal of Educational Technology – TOJET, 2003; 2(3): 11-145.
62. Aras E. Spor eğitimi kurumlarında görev yapan akademik personel ve spor eğitimi gören öğrencilerin uzaktan eğitime yönelik görüşlerinin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Elazığ 2019.

63. Şentürk C. Öğretmenlerin e-öğrenmeye yönelik tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi. *Journal of International Social Research*, 2016; 9 (43): 1501-1511.
64. Haznedar Ö. Üniversite öğrencilerinin bilgi ve iletişim teknolojileri becerilerinin ve e-öğrenmeye yönelik tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir 2012.
65. Kılınç M. Uzaktan eğitim uygulamalarının etkililiği üzerine bir araştırma. Doktora Tezi. İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya 2015.
66. Özgür H. Sosyal ağların benimsenmesi ve eğitsel bağlamda kullanımı arasındaki ilişkinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 2013; 10: 169-181.
67. Avcu DÜ, Gökdaş İ. İlköğretim ikinci kademe öğretmenlerinin bilgi ve iletişim teknolojilerine ilişkin kabul ve kullanım niyetleri. *Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2012; 3(1): 42-59.
68. Sırakaya M. İlkokul ve ortaokul öğretmenlerinin teknoloji kabul durumları. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2019; 20(2): 578-590.
69. Yılmaz H, Başat HT, Özer E. Öğretim elemanlarının öğretim materyallerinde bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımlarına yönelik bir araştırma: Afyon MYO örneği. *Akademi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2020; 7(21): 42-59.
70. Khurram QA. Lise öğretmenlerinin bilgi ve iletişim teknolojilerine yönelik kabulleri ile teknopedagojik eğitim yeterliklerinin incelenmesi. *Trakya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü*. Edirne 2022.
71. Al-Zahrani A. Toward digital citizenship: Examining factors affecting participation and involvement in the internet society among higher education students. *International Education Studies*, 2015; 8(12): 203-217.
72. Eijkelhof BHW, Huysmans MA, Blatter BM, et al. Office workers' computer use patterns are associated with workplace stressors. *Applied Ergonomics*, 2014; 45(6): 1660-1667.
73. Kartal B. Öğretmen adaylarının eğitim teknolojilerine ilişkin tutumlarının, öz yeterliklerinin ve kullanım amaçlarının incelenmesi. *YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2019; 16(1): 436-463.
74. Halaçoğlu B. "Üniversitelerdeki akademik personelin mesleki yabancılaşma düzeylerinin çok boyutlu incelenmesi (İstanbul ili örneği)". Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış İstanbul 2008.
75. Kaçay Z, Damar A, Eskiler E, Soyer F. Örgütsel kibirliliğin küresel akademik performans üzerindeki etkisinin araştırılması. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2021; 24(46): 1059-1071.
76. Ağayev A. Algılanan iletişim doyumunun akademik motivasyon ve akademik performans etkisi: yabancı uyruklu lisansüstü öğrenciler üzerine bir araştırma. Yüksek Lisans Tezi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Çanakkale 2018.

8. EKLER

EK -1 Kişisel Bilgi Formu

Sayın Katılımcı

Bu bölümde size ait kişisel bilgiler yer almaktadır. Vereceğiniz bilgi yapılacak akademik çalışma dışında hiçbir şekilde kullanılmayacak ve bu bilgiler üçüncü bir kişiyle asla paylaşılmayacaktır. Aşağıda verilen özelliklerden size uygun olanı işaretleyiniz/yazınız.

DANIŞMAN

Prof. Dr. Eyyup NACAR

Ömer Faruk TUTAR

Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı

1. Yaşınız :
2. Cinsiyetiniz : Kadın Erkek
3. Medeni Durum: Evli Bekar
4. Unvanınız :
 Arş. Gör. Öğr. Gör. Dr. Öğr. Üyesi Doç.Dr Prof. Dr.
5. Çalışma Yılıınız ? : yıl
6. Günlük Teknolojik Cihaz Kullanım Süresi:
 0-2 Saat 3-5 Saat 6-7 Saat 8 Saat ve daha fazla

EK-2: Akademisyen Dijitalleşme Ölçeği

	Her Zaman	Nadiren	Bazen	Çoğunlukla	Her Zaman
1. Durum paylaşımı yaparım.					
2. Gittiğim yerlerde konum paylaşımı yaparım.					
3. Gün içerisinde sosyal medya hesaplarım açıktır.					
4. Sosyal medya kullanımı dijital bilgi ve becerilerimi artırır.					
5. Eğitim materyallerimi oluşturulmada dijital teknolojiden yararlanırım.					
6. Benim için önemli verileri düzenli olarak yedeklerim.					
7. Dijital teknolojilerin kullanım amacı bilgiye erişimi kolaylaştırmaktadır.					
8. Genel kültürümü arttırmak-geliştirmek için web sitelerini kullanırım.					
9. Öğrenme ortamlarında Bilgi-İletişim Teknolojileri (BİT) kullanılması öğrencinin daha iyi öğrenmesine yardımcıdır.					
10. Bilgi-İletişim Teknolojilerinin öğrenmeyi daha ilginç hale getirdiğini düşünürüm.					
11. Bilgi-İletişim Teknolojileri öğrenme ortamlarında kullanma daha motive edicidir.					
12. İnternet üzerinden meslektaşlarıma yardım ederim (anket doldurma, dergi hakemliği, belge/bilgi paylaşımı vb.).					
13. İnternet üzerinden meslektaşlarımla ortak çalışmalar yaparım (makale yazmak, bildiri hazırlamak, konferans vb.).					
14. Eğitim süreçlerinde daha fazla Bilgi-İletişim Teknolojileri kullanılmalıdır.					
15. Derslerimde uzaktan eğitim (sanal sınıf uygulaması vb.) kullanırım.					

EK-3: Akademik Performans Algı (APA) Ölçeği

	Hiçbir Zaman	Nadiren	Ara sıra	Sıklıkla	Her Zaman
1. İhtiyaç duyduğum akademik yayınlara internetten rahatlıkla ulaşabilirim.					
2. Bilimsel çalışmalarımı her derginin yazım formatına uygun hale getirebilirim.					
3. Araştırmalarımın veri analizlerini yardıma ihtiyaç duymadan yapabilirim.					
4. Araştırma konuma uygun veri toplama aracı geliştirebilirim.					
5. Çalışmalarımda yabancı kaynakları zorlanmadan kullanabilirim.					
6. Yurtdışından bir akademisyen ile çeviri programı, sözlük vb. araçlara ihtiyaç duymadan ortak bir çalışma yapabilirim.					
7. Eğitim sürecinde karşılaştığım teknik sorunlarla rahatlıkla baş edebilirim.					
8. İngilizce makale yazabilirim					
9. Office programlarını etkin bir şekilde kullanabilirim.					
10. Araştırmamın amacını belirtirken hipotezleri ya da araştırma sorularını rahatlıkla yazabilirim.					
11. Yurt dışındaki bilimsel faaliyetlerde yöneltilecek soruları anında yanıtlayabilirim.					
12. İngilizce makalelerimde akıcı bir dil kullanırım.					
13. Elektronik kitaplardan yararlanırım.					
14. İngilizce kelime dağarcığımdın yetersiz olduğunu düşünüyorum.					
15. Teknolojide yaşanan gelişmeleri yakından takip ederim.					
16. İyi bir İngilizce eğitimine ihtiyacım var.					
17. Yabancı dil sınavları (TOEFL/YDS vb.) beni kaygılandırır.					
18. Yurtdışındaki kongrelerde söz almaktan çekinirim.					
19. Akademik yükselmede yeterli dil puanına sahip olamamak beni kaygılandırır /dı.					
20. Ders anlatımında teknolojinin sunduğu olanaklardan faydalanırım.					
21. Bilmediğim bir soruyla karşılaştığımda hemen araştırırım.					
22. Alanımdaki kavramları, öğrencilere etkili bir biçimde öğretecek kadar iyi biliyorum.					
23. İdari görevler, beni akademik çalışma yapmaktan alıkoymaz.					
24. İstatistik programı (SPSS/ SAS vb.) çıktılarını raporlaştırmakta sıkıntı yaşarım.					

EK 4: Etik Kurul Kararı

Evrak Tarih ve Sayısı: 23/11/2020-425254

T.C.

FIRAT ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ

Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu

Sayı :97132852/302.14.01/
Konu :Etik Kurul Değerlendirmesi

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR BİLİMLERİ ANABİLİM DALINA

Anabilim Dalmız Öğretim Üyesi Prof. Dr. Eyyup NACAR'ın danışmanı olduğu doktora öğrencisi Ömer Faruk TUTAR'a ait "**Spor Bilimleri Alanında Görev Yapan Akademisyenlerin Dijitalleşme Düzeylerinin Akademik Performansa Etkisi**"konulu çalışma ile ilgili Etik Kurul Kararı ekte sunulmuştur.

Gereğini ve bilgilerinizi rica ederim.

e-imzalıdır.
Prof. Dr. Mehmet Nuri GÖMLEKSİZ
Kurul Başkanı

Firat Üniversitesi Rektörlüğü 23119 ELAZIĞ/TÜRKİYE

Tel: 0 (424) 237 00 00

E-Posta :

Faks: 0 424 2122717

Elektronik ağı: <http://www.firat.edu.tr>

Ayrıntılı bilgi için İrtibat : Pınar Arslan

Bu belge 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununun 5. Maddesi gereğince güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

ETİK KURUL KARARI

TOPLANTI TARİHİ	TOPLANTI SAYISI	KARAR NO	ÇALIŞMACILARIN ADI SOYADI
20.11.2020	24	17	Sorumlu Araştırmacı : Prof.Dr. Eyyup NACAR Yardımcı Araştırmacı: Ömer Faruk TUTAR

KARAR

“Spor Bilimleri Alanında Görev Yapan Akademisyenlerin Dijitalleşme Düzeylerinin Akademik Performansa Etkisi” konulu çalışma etik kurulumuzda görüşülmüş olup; çalışmanın etik kurallara uygun olduğuna oybirliğiyle karar verilmiştir.

Prof. Dr. Mehmet Nuri GÖMLEKSİZ (Başkan)			
Prof. Dr. Sebahattin DEVECİOĞLU (Üye)	İmza	Doç. Dr. Rifat BİLGİN (Üye)	İmza
Prof. Dr. Süleyman İLHAN (Üye)	İmza	Doç.Dr. Haki PEŞMAN (Üye)	İmza
Doç. Dr. İrfan EMRE (Üye)	İmza	Doç.Dr. Yunus Emre KARAKAYA (Üye)	İmza
Doç. Dr. Taner YILDIRIM (Üye)	İmza	Dr. Öğr. Üyesi Serkan BİÇER (Üye)	İmza
Doç.Dr. Erkan Turan DEMİREL (Üye)	İmza	Dr.Öğr. Üyesi Ayşe Ülkü KAN (Üye)	İmza
Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurul Sekreteri: Pınar ARSLAN			İmza

9. ÖZGEÇMİŞ

